

คณะกรรมการพิจารณา

สถาปัตยกรรมแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๓๐

เล่ม ๑๖

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961174277

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

เอกสารประกอบการพิจารณา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๒๐

เล่ม ๑๖

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

จัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง

พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๔/ ๒๔๖๖

วันศุกร์ที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๖๖

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญ

๑. สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติจักระ เบื้องบริหารหมู่บ้าน
อาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง
๒. ภาคผนวก
 - พระราชบัญญัติหมู่บ้านอาสาพัฒนา พ.ศ. ๒๕๑๘ ๑๓

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สำหรับร่างพระราชบัญญัติ
จัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนา และป้องกันตนเอง
พ.ศ. . . .
คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

หลักการ

มีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยหมู่บ้านอาสาพัฒนา ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน มีบทบัญญัติที่ไม่รัดกุมและเหมาะสมกับสภาพและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน สมควรยกเลิกกฎหมายดังกล่าว และมีกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเองขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อให้มีการจัดตั้งหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

สาระสำคัญ

- ยกเลิกพระราชบัญญัติหมู่บ้านอาสาพัฒนา พ.ศ. ๒๕๑๘
หมวด ๑ การกำหนดหมู่บ้านอาสาพัฒนา และป้องกัน

ตนเอง

๑. ถือเอาหมู่บ้านตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นหลักในการบริหารหมู่บ้านฯ
๒. การกำหนดขึ้นซึ่งหมู่บ้านตามพระราชบัญญัตินี้ กระทรวงมหาดไทยจะประกาศเป็นคราว โดยถือตามความเหมาะสมแห่งสภาพท้องที่
๓. ข้อสำคัญคือ การรวมหมู่บ้านเข้าเป็นหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง ต้องรวมหมู่บ้านเฉพาะในอำเภอเดียวกันเท่านั้น

หมวด ๒ คณะกรรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนา
และป้องกันตนเอง

๑. หมู่บ้านหนึ่งจะมีคณะกรรมการกลางหนึ่งคณะ ประกอบด้วย

(๑) ผู้ใหญ่บ้าน

เป็นประธาน-

คณะกรรมการกลาง

(๒) ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน เป็นกรรมการกลาง
(โดยตำแหน่ง)

(๓) กรรมการสภาตำบล เป็นกรรมการกลาง
(โดยตำแหน่ง)

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิในหมู่บ้าน เป็นกรรมการกลาง
(โดยตำแหน่ง)

(๕) ราษฎรที่ได้รับเลือกตั้ง - เป็นกรรมการกลาง
อย่างน้อยห้าคน อย่างมากไม่เกิน ๑ คน -

ผู้ทรงคุณวุฒิ

หมู่บ้านซึ่งผู้ใหญ่บ้านเป็นกำนันด้วย ให้กำนันเป็นประธาน

คณะกรรมการกลาง

และให้ - สภาวัดกำนันและพิธีกร) ซึ่งมีผู้ใหญ่บ้าน
- แพทย์ประจำตำบล) ในเขตหมู่บ้าน
ของกำนันเป็น
กรรมการกลาง
โดยตำแหน่ง

๒. กรณีรวมหมู่บ้านมากกว่าหนึ่งหมู่บ้าน และหมู่บ้าน
นั้นมีกำนันอยู่ด้วย ให้กำนันเป็นประธานคณะกรรมการกลาง

ถ้ามีกำนันมากกว่าหนึ่งคน ให้คณะกรรมการกลางเลือก
กำนันคนหนึ่ง เป็นประธานคณะกรรมการกลาง

ถ้าไม่มีกำนันให้คณะกรรมการกลางเลือกผู้ใหญ่บ้าน
คนหนึ่ง เป็นประธานคณะกรรมการกลาง

๓. กรรมการกลางผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติ และไม่
อยู่ในลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุยี่สิบปีบริบูรณ์ตามหลักฐานทางทะเบียน-
ราษฎรในวันเลือกตั้ง

(๓) มีภูมิลำเนาและถิ่นที่อยู่เป็นประจำ และมี
ชื่อในทะเบียนบ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎรอยู่ในหมู่บ้าน
นั้นมาแล้วติดต่อกันไม่น้อยกว่าหกเดือนจนถึงวันเลือกตั้ง

(๔) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองตามรัฐธรรมนูญ
ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๕) มีพื้นความรู้ไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษา
ปีที่ ๔ หรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบเท่าไม่ต่ำกว่าประโยคประถม
ศึกษาปีที่ ๔ เว้นแต่ท้องถิ่นซึ่งไม่อาจเลือกผู้มีความรู้ดังกล่าว ผู้ว่า-
ราชการจังหวัดอาจพิจารณาตามที่เห็นสมควรได้

(๖) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๑) ไม่เป็นผู้มีรางวัลการทูตลภภาพ หรือวิกัลจวิต หรือจิตหันเลือน ไม่สมประกอบหรือลิดขาศุภเสกขิกให้โทษ หรือไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดไว้สำหรับคุณสมบัติของผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๕๗ โดยอนุโลม

(๒) ไม่เป็นข้าราชการประจำ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

(๓) ไม่เป็นผู้มีชื่อเสียงในทางทุจริต หรือเสื่อมเสียในทางศีลธรรม

(๔) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออกหรือให้ออกฐานทุจริตต่อหน้าที่รวมทั้งในองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล หรือกรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนา และป้องกันตนเอง ยังไม่พ้นกำหนด ๒ ปี นับแต่วันไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก

(๕) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ และยังไม่พ้นกำหนดเวลาสามปี นับแต่วันพ้นโทษ

- กรรมการกลางผู้ทรงคุณวุฒิไว้ระอยู่ในตำแหน่ง

คราวละสี่ปี

๔. การเลือกตั้งกรรมการกลางผู้ทรงคุณวุฒิ กระทำโดยนายอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ เป็นประธานพร้อมกันนั้น, ผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านนั้น ประชุมราษฎรซึ่งมีคุณสมบัติ และไม่อยู่ในลักษณะต้องห้าม ดังนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) อายุยี่สิบปีบริบูรณ์ตามหลักฐานทางทะเบียนราษฎร ในวันเลือกตั้ง

(๓) มีภูมิลำเนาและถิ่นที่อยู่เป็นประจำ และมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎรในหมู่บ้านนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสาม เดือนในวันเลือกตั้ง

(๔) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๕) ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สม-

ประกอบ

เมื่อราษฎรได้เลือกผู้ใดเป็นกรรมการกลาง (มีคุณสมบัติและไม่อยู่ในลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐) ถือว่าผู้นั้นเป็นกรรมการกลางผู้ทรงคุณวุฒิ ให้นายอำเภอรายงานไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อออกหนังสือสำคัญ

๕. หน้าที่คณะกรรมการกลาง

- (๑) บริหารหมู่บ้านหรือดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติ หรือได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสภาตำบล นายอำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๒) พิจารณาวางนโยบายในการปกครองหมู่บ้าน วางแผน และโครงการพัฒนาหมู่บ้าน ตามความต้องการของราษฎรในหมู่บ้านนั้น
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ที่กำหนดไว้สำหรับคณะกรรมการ
- (๔) ดูแลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับ
- (๕) ให้ความร่วมมือและประสานงานในแผนการและโครงการพัฒนาตำบลและหมู่บ้าน สนับสนุนให้มีการร่วมมือจากองค์การอาสาสมัคร และองค์การสาธารณกุศล ตลอดจนแก้ปัญหาข้อขัดข้องและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้าน
- (๖) ร่วมมือช่วยเหลือการปฏิบัติงานของกลุ่มอาชีพหรือกลุ่มอื่นๆ ซึ่งทางราชการจัดตั้งหรือสนับสนุน และดำเนินงานในเขตหมู่บ้านนั้น
- (๗) เผยแพร่การดำเนินงานพัฒนาของทางราชการ

ให้ราษฎรในหมู่บ้านทราบ

(๘) ประนีประนอมข้อพิพาทระหว่างราษฎร ในหมู่บ้านเกี่ยวกับความแย้ง เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อย และความยุติธรรม เมื่อได้ดำเนินการอย่างใดแล้ว ให้รายงานให้นายอำเภอทราบ

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่ทางราชการได้มอบหมาย

๖. กรณีสาธารณภัย ภัยทางอากาศ หรือการก่อวินาศกรรม เกิดขึ้นหรือใกล้จะเกิดขึ้น

ประธานคณะกรรมการกลาง เขตท้องที่ที่ได้รับผิดชอบ หรือประธานคณะกรรมการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจหน้าที่ในการสั่ง หรืออำนวยความสะดวก บรรเทาภัยตาม พ.ร.บ. ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาภัยฝ่ายพลเรือนไปก่อนได้

หมวด ๓ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ประจำหมู่บ้าน

๑. หมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ช่วยเหลือปฏิบัติการกิจของคณะกรรมการกลาง ตามที่ได้รับมอบในแต่ละสายงาน ปกติควรมี

- คณะกรรมการพัฒนา
- คณะกรรมการปกครอง

- คณะกรรมการป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย
- คณะกรรมการการคลัง
- คณะกรรมการสาธารณสุข
- คณะกรรมการศึกษาและวัฒนธรรม
- คณะกรรมการสวัสดิการและสังคม

หรือคณะกรรมการอื่นตามที่คณะกรรมการกลาง เห็นจำเป็น

๒. คณะกรรมการกลางตามมาตรา ๑๖ และ ๔ แห่ง
 หน้าที่กัน เป็นประธานคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ และประธานฯ จะ
 คัดเลือกผู้มีคุณสมบัติตาม ม. ๑๐ และมีความรู้ความสนใจในแขนง
 งานนั้น อย่างน้อยสามคนมาร่วมบริหารงาน โดยต้องได้รับความ
 เห็นชอบจากคณะกรรมการกลาง

๓. หน้าที่คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ

(๑) คณะกรรมการพัฒนา มีหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนา
 อาชีพของราษฎร และพัฒนาหมู่บ้านในถิ่นต่างๆ รวมทั้งแนะนำให้
 ราษฎรในหมู่บ้านมีความสนใจในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย
 และการปกครองท้องถิ่น

(๒) คณะกรรมการปกครอง มีหน้าที่เกี่ยวกับการ
 บำบัดทุกข์ขบ่ารุงสุขของราษฎร และดูแลกิจการในหมู่บ้านให้เป็นไป
 ตามกฎหมาย ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี และนโยบายส่วนรวม

ของชาติ รวมทั้งการ เสริมสร้างสามัคคีของส่วนรวม

บรรดาหน้าที่อื่นใด ถ้ามิได้ระบุว่าเป็นหน้าที่ ของคณะกรรมการคณะใดคณะหนึ่งโดยเฉพาะ และจำเป็นจะต้องกระทำ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกลาง เป็นไปด้วยความ เรียบร้อย ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการปกครองที่จะดำเนินการ

(๓) คณะกรรมการป้องกันและรักษาความสงบ - เรียบร้อย มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหน่วยกำลังคุ้มครอง และรักษาความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน รวมทั้งจัดกำลังป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย

(๔) คณะกรรมการการคลัง มีหน้าที่เกี่ยวกับการเงินของหมู่บ้าน

(๕) คณะกรรมการสาธารณสุข มีหน้าที่เกี่ยวกับการรักษาพยาบาล การอนามัย และการสุขาภิบาล ตลอดจนการป้องกันอันตรายอันเกิดจากภาวะแวดล้อมในหมู่บ้าน

(๖) กรรมการศึกษาและวัฒนธรรม มีหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา การลูกเสือ และเยาวชน ตลอดจนกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรม การกีฬาและการพักผ่อนหย่อนใจ

(๗) คณะกรรมการสวัสดิการและสังคม มีหน้าที่เกี่ยวกับสวัสดิการของราษฎรและสงเคราะห์ผู้ยากจนที่ไม่สามารถ

ช่วยตนเองได้ตามความจำเป็น

ในการดำเนินงานของคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ อาจจัดตั้งกลุ่มเยาวชนชน กลุ่มสตรี กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์ กลุ่มอาชีพ หรือกลุ่มอื่นๆ เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติงาน ของคณะกรรมการแต่ละคณะได้ตามที่เห็นสมควร

หมวด ๔ การประชุม

๑. คณะกรรมการกลาง : ประชุมไม่น้อยกว่าเดือนละครั้ง โดยประธานคณะกรรมการกลางกำหนดวันประชุม คำนี้ถึงความสะดวก และการปกครองอาชีพของกรรมการกลางเป็นหลัก

๒. องค์ประชุมของคณะกรรมการกลาง ต้องมีกรรมการกลางมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการกลางที่อยู่ในตำแหน่ง

๓. การประชุมกรรมการกลาง ปกติประชุมโดยเปิดเผย และราษฎรสามารถเข้าฟังได้ เว้นแต่บางกรณีเป็นเรื่องสมควรปกปิดจึงจะประชุมลับ

๔. กรณีเกิดปัญหาโต้เถียงเกี่ยวกับการประชุม นอกเหนือจากที่กำหนดในหมวดนี้ ประธานคณะกรรมการกลางนำข้อโต้เถียงที่เกิดขึ้นเสนอต่อนายอำเภอ คำวินิจฉัยของนายอำเภอใช้บังคับได้เฉพาะการประชุมคราวนั้น

หมวด ๕ รายได้

๑. กระทรวงมหาดไทย และองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด จัดสรรรายได้สำหรับการบริหารหมู่บ้าน ตาม
พระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

- (๑) เงินอุดหนุนหรือเงินส่งเสริม จากรัฐบาล
- (๒) ภาษีบำรุงท้องที่ที่ เก็บได้จากที่ดินในเขตหมู่บ้าน

บ้าน

(๓) เงินภาษีและค่าธรรมเนียม โบอนุญาติ
ต่าง ๆ ตามที่จะมีกฎหมาย ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี และ
คำสั่งจัดสรรให้

- (๔) เงินอุดหนุนจากราชการบริหารส่วนท้องถิ่น
- (๕) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๖) เงินรายได้ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัด จัด

สรรให้

(๗) รายได้อื่น ๆ

๒. โครงการใช้จ่ายเงินของหมู่บ้าน เมื่อนายอำเภอ
อนุมัติแล้วให้นำเข้าข้อบัญญัติจังหวัดตามระเบียบและวิธีการงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

สภาจังหวัดจะเปลี่ยนแปลง โครงการใช้จ่ายเงินของ

หมู่บ้านมิได้

หมวด ๖ การควบคุม

๑. นายอำเภอ เป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการกลาง ตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ โดยมีอำนาจสั่งระงับการดำเนินการ ซึ่งเห็นว่า เป็นผลเสียหายแก่ท้องที่หรือราชการ

ถ้าคณะกรรมการกลางไม่เห็นด้วยอาจอุทธรณ์ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ให้วินิจฉัยชี้ขาดได้

๒. ผู้ว่าราชการจังหวัด มีอำนาจสั่งยุบคณะกรรมการกลางได้ ในกรณีคณะกรรมการกลางดำเนินการหรือมีพฤติการณ์ที่จะเป็นการเสียหายแก่ท้องที่หรือราชการ เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ทำการสอบสวน แล้วว่าเป็นความจริง

ให้นายอำเภอดำเนินการเลือกตั้งกรรมการกลางผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นแทน ภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสั่งยุบ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ภาคผนวก

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระ ราชบัญญัติ
 หมู่บ้านอาสาพัฒนา
 พ.ศ. ๒๕๑๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๔

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
 พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยหมู่บ้านอาสา
 พัฒนา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
 โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่
 รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
หมู่บ้านอาสาพัฒนา” พ.ศ. ๒๕๓๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“หมู่บ้าน” หมายความว่า หมู่บ้านอาสาพัฒนาที่ได้จัดตั้ง
ขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการบริหาร” หมายความว่า คณะกรรมการ
บริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาคณะต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๑

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานคณะกรรมการ
บริหารคณะต่าง ๆ

“กรรมการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นกรรมการของ
คณะกรรมการบริหารคณะต่าง ๆ

“คณะกรรมการกลาง” หมายความว่า คณะกรรมการกลาง
หมู่บ้านอาสาพัฒนาตามมาตรา ๒๕

“ประธานกรรมการกลาง” หมายความว่า ประธานคณะ
กรรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนา

“กรรมการกลาง” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นกรรมการ
ของคณะกรรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนา

มาตรา ๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบหมายให้ นายอำเภอแม่ฮ่องสอน หรือข้าราชการในบังคับบัญชาของตน ตามที่เห็นสมควรปฏิบัติแทนแทนได้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้งหมู่บ้านอาสาพัฒนา

มาตรา ๖ เพื่อส่งเสริมการปกครองและพัฒนาท้องถิ่น เมื่อทนายราชการเห็นว่าในท้องที่ใดนอกเขตนครหลวง หรือเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ราษฎรมีความสนใจและมีผู้นำท้องถิ่น ที่สามารถจัดการปกครองตนเอง เพื่อท้องถิ่น รักษาและคุ้มครองผลประโยชน์ในท้องถิ่นของตนได้ ก็ให้จัดตั้งการปกครองท้องถิ่น ในรูปหมู่บ้านอาสาพัฒนาตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑ หมู่บ้านอาสาสมัครที่มีลักษณะเป็นสุขชนบทที่ใหญ่กว่าหมู่บ้านตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

มาตรา ๒ การจัดตั้งหมู่บ้านอาสาสมัคร ให้กระทำโดยประกาศของกระทรวงมหาดไทย โดยประกาศนั้นให้ระบุชื่อและกำหนดเขตของหมู่บ้าน พร้อมทั้งระบุชื่อตำบล อำเภอ จังหวัด ที่หมู่บ้านนั้นสังกัดอยู่ด้วย

การเปลี่ยนแปลงเขตหรือเลิกหมู่บ้าน ให้กระทำโดยประกาศของกระทรวงมหาดไทย

ประกาศตามมาตรานี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓ เมื่อได้จัดตั้งหมู่บ้านอาสาสมัครขึ้นในท้องที่ใด และได้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการกลางตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ยกเลิกหมู่บ้านที่ใดจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับใดที่อ้างถึงหมู่บ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ให้ถือว่าอ้างถึงหมู่บ้านตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๑๐ เมื่อครบวาระของคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการกลาง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการให้มีการ

แต่งตั้งคณะ กรรมการ บริหาร และ คณะ กรรมการ กลาง ขึ้นใหม่
ภายในหกสิบวันนับแต่วันครบวาระ

ก่อนที่มีการเลือกตั้ง คณะ กรรมการ บริหาร และ คณะ
กรรมการ กลาง ให้ คณะ กรรมการ บริหาร และ คณะ กรรมการ กลาง
ที่ครบวาระ ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน

หมวด ๒

คณะกรรมการบริหารหมู่บ้านอาสาพัฒนาและส่งเสริมสมรรถภาพต่าง ๆ

มาตรา ๑๑ ในหมู่บ้านอาสาพัฒนา ให้มีคณะกรรมการ
บริหารหมู่บ้านเพื่อดำเนินการป้องกัน รักษา และ คุ้มครอง
ผลประโยชน์ของท้องถิ่นอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน มีหน้าที่ดำเนินการ
เกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้านในด้านต่าง ๆ รวมทั้งแนะนำให้ราษฎร
ในหมู่บ้านมีความสนใจในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย
ไปตราบและในการปกครองท้องถิ่น

ในการดำเนินการของคณะกรรมการพัฒนาหมู่บ้าน อาจ
จัดตั้งกลุ่มเยาวชน กลุ่มสตรี กลุ่มเกษตรกรและสหกรณ์

หรือกลุ่มอื่นๆ ได้ตามหลักเป็นสมควร ทั้งนี้ เนื่องด้วยเรื่องและ
 สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๒) คณะกรรมการปกครอง มีหน้าที่บังคับบัญชาบำรุง
 สุขของราษฎร รักษาความสงบเรียบร้อยและดูแลกิจการใน
 หมู่บ้านให้เรียบร้อยไปตามกฎหมาย ตามข้อบัญญัติหมู่บ้าน และ
 ธรรมเนียมจารีตประเพณี และนโยบายของรัฐรวมทั้งอารักขา

ในการดำเนินการของคณะกรรมการปกครอง คณะ
 กรรมการมีหน้าที่เรียกประชุมราษฎร เพื่อชี้แจงความเข้าใจไปถะ
 การปกครองประเทศและปัญหาต่างๆ ในทางบริหาร

(๓) คณะกรรมการป้องกัน มีหน้าที่ในการจัดหน่วย
 กำลังคุ้มครองภายในหมู่บ้าน

(๔) คณะกรรมการการคลัง มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับ
 การเงินของหมู่บ้าน

(๕) คณะกรรมการอนามัย มีหน้าที่ดูแลกิจการรักษา
 อนามัย การอนามัยและการสาธารณสุขภายในหมู่บ้าน

(๖) คณะกรรมการศึกษาและวัฒนธรรม มีหน้าที่
 เกี่ยวกับการให้การศึกษาระดับประถมศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่ การศาสนา
 การลูกเสือและเยาวชน ตลอดจนกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรม
 การกีฬา และการพักผ่อนหย่อนใจ

การจัดตั้งคณะกรรมการอื่นโดยจะกำหนดให้ผู้หนึ่ง
 อย่างไม่ถึงก่างใด หรือการกำหนดเต็มเต็มหน้าที่ของคณะ
 กรรมการตามวรรคนึง ให้เป็นไปตามความต้องการของ
 ประชากรบ้านหรือความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๑๒ ให้ราษฎรในเขตหมู่บ้านเลือกตั้งประธาน
 กรรมการคณะต่าง ๆ

ในวาระเริ่มแรก ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการให้มีการ
 เลือกตั้งประธานกรรมการคณะต่าง ๆ ขึ้นภายในกำหนดหกสิบวัน
 นับแต่วันที่ได้มีการประกาศจัดตั้งหมู่บ้าน

มาตรา ๑๓ ราษฎรในเขตหมู่บ้าน ซึ่งมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้
 นี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้ง

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นภิกษุสามเณร นักบวชหรือภิกษุ

(๔) ไม่เป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่

สมประกอบ

(๕) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำในหมู่บ้านนั้นมา
 แล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน

มาตรา ๑๔ ราษฎรในเขตหมู่บ้าน ซึ่งมีคุณสมบัติและ
 ไม่อยู่ในลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับ
 เลือกลงเป็นประธานกรรมการคณะต่างๆ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์

(๓) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ประจำในหมู่บ้านนั้นมา
 แล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๔) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
 ตามรัฐธรรมนูญ

(๕) ไม่เป็นภิกษุสามเณร นักพรตหรือนักบวช

(๖) ไม่เป็นผู้มีร่างกายทุพพลภาพ หรือวิกลจริต หรือ
 มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ และ ไม่เป็นโรคตามที่
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนดตามกฎหมาย
 ว่าด้วยลักษณะปกครองท้องถิ่นเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ใหญ่บ้าน

(๘) ไม่เป็นข้าราชการประจำหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

(๙) ไม่เป็นผู้มีชื่อเสียงในทางทุจริตหรือเลื่อมเสียในทาง

ศีลธรรม

(๑๐) ไม่เคยเป็นผู้เคยถูกลงโทษไว้ กหรือปลดออก
ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเคยถูกลงโทษ
ดังกล่าวแต่ในกำหนดเวลาสามปี นับแต่วันถูกไล่ออกหรือ
ปลดออก

(๑๑) ไม่เคยเป็นผู้ต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาศาลถึงที่สุด
ให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดย
ประมาทหรือความผิดลหุโทษ และยังไม่พ้นกำหนดเวลาสามปี
นับแต่วันพ้นโทษ

(๑๒) มีพื้นความรู้ไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษาตอนต้น
หรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบไม่ต่ำกว่าประโยคประถมศึกษา
ตอนต้น เว้นแต่ในกรณีที่ใด ราษฎรไม่อาจเลือกผู้ที่มีพื้นความรู้
ดังกล่าวได้ ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจพิจารณาผ่อนผันให้เป็นกรณี
เฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๑๕ การเลือกตั้งประธานกรรมการคณะต่าง ๆ ให้
กระทำโดยการประชุมราษฎรมีสิทธิเลือกตั้ง โดยต้องกำหนด
เวลาเปิดประชุมล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

การเลือกตั้ง ให้กระทำโดยลับ

วิธีการเลือกตั้ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้กำหนดเมื่อได้
ปรึกษาหารือกับที่ประชุมราษฎรแล้ว

ในการเลือกตั้ง ให้มีคณะกรรมการเลือกตั้งคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน ดำเนินในเขตท้องที่ และผู้แทนของราษฎรที่ราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งเลือกขึ้นมาอีกสามคน

ผู้ใดได้รับคะแนนเสียงมาก ถือว่าผู้นั้นได้รับเลือกตั้ง ในกรณีที่มีผู้ได้รับเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ใช้วิธีจับสลาก

มาตรา ๑๖ ให้ประธานกรรมการแต่ละคณะเลือกกรรมการผู้ร่วมงานในคณะกรรมการของตนมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน

กรรมการดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมราษฎร

กรรมการต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ ตั้งแต่ (๑) ถึง (๑๑) แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจพิจารณาผ่อนผันคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔ (๓) (๑๐) และ (๑๑) ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๗ การได้รับเลือกตั้งเป็นประธานกรรมการและกรรมการ ถือได้ว่าเป็นการได้รับเกียรติและความยกย่องจากราษฎร ผู้ได้รับเลือกไม่พึงปฏิเสธความรับผิดชอบต่อหมู่บ้าน ในเมื่อตนได้รับเลือก เว้นแต่ว่าจะมีเหตุผลสมควรอย่างซึ่ง

มาตรา ๔๒ ประธานกรรมการอยู่ในตำแหน่งมีกำหนดห้าปี นับตั้งแต่วันที่เข้ารับเลือกตั้ง

มาตรา ๔๓ ประธานกรรมการออกจากตำแหน่งด้วยเหตุใด ตามนี้ ดังต่อไปนี้

- (๑) ถึงคราวออกตามวาระที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๒
- (๒) ขาดคุณสมบัติหรือเข้าลักษณะต้องห้ามอย่างใด อย่างหนึ่งตามมาตรา ๔๔ และผู้ว่าราชการจังหวัดให้ออก
- (๓) ตาย
- (๔) ลาออก
- (๕) ละทิ้งภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่จากหมู่บ้านเกิน สามเดือน

(๖) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกประธานกรรมการในหมู่บ้าน มีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนร้องขอให้ถอดจากตำแหน่ง

(๗) คณะกรรมการกลางมีมติไม่เห็นชอบจากตำแหน่งโดย เห็นว่ามีความบกพร่องในหน้าที่หรือมีความประพฤติในทางที่จะ นำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่หมู่บ้าน มติดังกล่าวต้องมีคะแนน เสียงไม่ต่ำกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการกลางทั้งหมด

- (๘) เลิกหมู่บ้าน

มาตรา ๒๖ เมื่อตำแหน่งประธานกรรมการว่างลง นอกจากการออกตามวาระให้ดำเนินการเลือกตั้งประธานกรรมการภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่าง

ให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง อยู่ในตำแหน่งตามวาระของผู้ที่ตนแทน

ในกรณีที่มิเหตุฉุกเฉิน ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งเลื่อนการเลือกตั้งนั้นออกไปก็ได้ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายจะสั่งเลื่อนการเลือกตั้งได้ต่อเมื่อได้ปรึกษาหารือกับคณะกรรมการกลางของหมู่บ้านแล้ว และในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งกรรมการกลางอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนประธานกรรมการในตำแหน่งที่ว่าง หรือแต่งตั้งให้กรรมการคนใดคนหนึ่ง ในคณะกรรมการบริหารที่ตำแหน่งประธานกรรมการว่างลง ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะประธานกรรมการก็ได้

มาตรา ๒๗ กรรมการต้องออกจากตำแหน่งเมื่อครบวาระของประธานกรรมการหรือเหตุที่ระบุไว้ตามมาตรา ๑๕ (๒) ถึง (๔)

เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลง ให้มีการเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างโดยมิชักช้า เว้นแต่คณะกรรมการกลางจะเห็นว่า

การที่ตำแหน่งว่างลงนั้นยังไม่กระแบบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการที่กรรมการนั้นสังกัดอยู่

มาตรา ๒๒ ประธานกรรมการและกรรมการเป็นค้ำรับผิดชอบในงานท้องถิ่นของหมู่บ้านและเป็นที่ตำแหน่งที่กระทำเพื่อส่วนรวมโดยไม่รับค่าตอบแทนใด ๆ เว้นแต่เงินค่าใช้จ่ายในกิจการของหมู่บ้าน ตามระเบียบของหมู่บ้านซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบ

มาตรา ๒๓ ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการต่าง ๆ ดังนี้

พัฒนากร เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการพัฒนา

ปลัดอำเภอ เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการปกครอง

เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามอื่นที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการป้องกัน

เจ้าหน้าที่อนามัยในท้องที่ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการอนามัย

ครูใหญ่โรงเรียนประชาบาล เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการศึกษาและวัฒนธรรม

ที่ปรึกษาอื่น ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะแต่งตั้ง

มาตรา ๒๕ วิธีการประชุมจะระเบียบการประชุมของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกลางกำหนด

หมวด ๓

คณะกรรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนา
และหัวหน้าหมู่บ้านอาสาพัฒนา

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการกลางหมู่บ้านอาสาพัฒนา ประกอบด้วยกรรมการสองประเภท คือ

(๑) ประธานกรรมการคณะต่างๆ ตามมาตรา ๑๑ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และ

(๒) กรรมการอื่นซึ่งราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๑๑ เลือกจากผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๔ เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนและไม่มากกว่าห้าคน

กรรมการกลางเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติและได้รับความยกย่องจากราษฎร กรรมการกลางกระทำการเพื่อส่วนรวมโดย

ไม่ไว้ท่าเรือบนถนนใดๆ เว้นแต่เงินค่าใช้ง่ายในกิจการของหมู่บ้าน
ตามระเบียบของหมู่บ้านซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบ

มาตรา ๒๖ การเลือกตั้งกรรมการกลางตามมาตรา ๒๕

(๑) ให้กระทำในคราวเดียวกันกับการเลือกประธานกรรมการ
คณะกรรมการ และให้กรรมการกลางที่ได้รับเลือกตั้งอยู่ในตำแหน่ง
มีกำหนดเป็นนับตั้งแต่วันที่ได้รับการเลือกตั้ง

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๕ และมาตรา ๒๑ วรคสอง มา
ใช้บังคับเกี่ยวกับ การออกจากตำแหน่งและการเลือกตั้งแทน
ตำแหน่งที่ว่างของกรรมการกลางตามมาตรา ๒๕ (๒) แล้วแต่
กรณี

มาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการกลางเลือกกรรมการกลาง
หนึ่งคนขึ้นเป็นหัวหน้าหมู่บ้าน และเลือกกรรมการกลางอีก
สองคนเป็นรองหัวหน้าหมู่บ้าน

หัวหน้าหมู่บ้านเป็นประธานกรรมการกลางและรองหัวหน้า
หมู่บ้านเป็นรองประธาน

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการกลาง มีที่ปรึกษา ดังต่อไปนี้

- (๑) นายอำเภอแห่งเขตท้องที่
- (๒) ผู้บังคับกองส่งเสริมการเกษตรอำเภอแห่งเขตท้องที่
- (๓) บุคคลตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๓ และ

(๔) ' กำนันแห่งตำบลที่หมู่บ้านสังกัด

มาตรา ๒๘ เพื่อความสะดวกในการประสานงานกับหน่วยราชการ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดออกหนังสือสำคัญให้แก่กรรมการกลางไว้เป็นหลักฐาน

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการกลางประชุมเพื่อปรึกษาหารือและแก้ไขปัญหาค้างๆ ในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการกลางเป็นการประจำ และต้องไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง

ถ้าในเดือนใดคณะกรรมการกลางไม่ได้ประชุม ให้หัวหน้าหมู่บ้านหรือกรรมการกลางคนหนึ่งคนใดแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทราบ

มาตรา ๓๑ การประชุมคณะกรรมการกลาง ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการกลางทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการกลางไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานที่มีอาวุโสเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการกลางและรองประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการกลางที่มาประชุมเลือกกรรมการกลางคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการกลางคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้า
คะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีก
เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการกลางมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) วางแผนนโยบายในการปกครองหมู่บ้านให้เป็นไปเพื่อ
ประโยชน์แก่ราษฎรในท้องถิ่น และถือประโยชน์ส่วนรวม
ของชาติ

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการและงานที่เกี่ยว
กับการพัฒนาหมู่บ้านตลอดจนพิจารณาแก้ไขปัญหาข้อขัดข้อง
และอุปสรรคที่เกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้าน

(๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและค่าใช้จ่ายของ
หมู่บ้าน

(๔) กำหนดแนวทางปฏิบัติและระเบียบการประชุมให้
แก่คณะกรรมการบริหารคณะต่างๆ

(๕) ให้คำแนะนำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือแก่
หัวหน้าหมู่บ้านในการปฏิบัติหน้าที่

(๖) คูแกลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการบริหารคณะต่าง ๆ และหัวหน้าหมู่บ้านให้เป็นไปตามกฎหมายและขบธรรมเนียมนิยมของการปกครอง

(๗) ติดต่อประสานงาน กับหน่วยราชการต่าง ๆ

(๘) แจ้งความตักการของหมู่บ้านและขอความช่วยเหลือจากหน่วยราชการตามความต้องการของหมู่บ้าน

(๙) ร้องเรียนต่อทางราชการ ในเมื่อปรากฏว่าการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการเป็นไปโดยมิชอบ ขัดต่อกฎหมายหรือระเบียบแบบแผนในการบริหารราชการ

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

มาตรา ๓๓ ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อความสงบสุขและการอยู่ร่วมกัน คณะกรรมการกลางมีอำนาจออกข้อบัญญัติหมู่บ้านสำหรับให้ราษฎรปฏิบัติได้ภายในขอบเขตตามหน้าที่ของคณะกรรมการกลางตามมาตรา ๓๒ และขอคณะกรรมการบริหารคณะต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๑

ข้อบัญญัติหมู่บ้านดังกล่าว ให้หัวหน้าหมู่บ้านเป็นผู้ลงนาม โดยมีกรรมการกลางหมู่บ้านอีกคนหนึ่งคนเป็นผู้ลงนามรับรอง

ข้อบัญญัติหมู่บ้าน จะกำหนดโทษปรับผู้กระทำการละเมิด ข้อบัญญัติหมู่บ้านไว้ด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้กำหนดโทษปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท ข้อบัญญัติหมู่บ้านที่มีกำหนดโทษปรับให้หัวหน้าหมู่บ้านลงนามโดยได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัด

มาตรา ๓๔ ภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการกลางมีอำนาจออกข้อบัญญัติหมู่บ้านเรียกเก็บเงินส่วนที่เหลือจากราษฎรในหมู่บ้านสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในกิจการที่กำนุบำรุงหมู่บ้านได้ตามความจำเป็น

เงินที่เรียกเก็บได้ให้จัดรวมไว้เรียกว่า “กองทุนประจำหมู่บ้านอาสาพัฒนา” การรักษาและการใช้จ่ายให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการกลาง

การรับเงิน การใช้จ่ายกองทุนประจำหมู่บ้าน ต้องจัดให้มีบัญชีและหลักฐานเอกสาร เพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบของทางราชการ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการตรวจสอบการเงินและบัญชีไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้ง

ในกรณียกเลิกหมู่บ้าน ให้กองทุนประจำหมู่บ้านและทรัพย์สินของหมู่บ้านตกเป็นทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

มาตรา ๓๕ กองทุนประจำหมู่บ้านอาสาพัฒนาอาจได้รับ
เงินสมทบดังต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (๒) ภาษีบำรุงท้องที่ที่เก็บได้จากที่ดินในเขตหมู่บ้าน
- (๓) ภาษีโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ๆ กับที่ดิน
ซึ่งใช้ต่อเนื่องกับโรงเรือนและสิ่งปลูกสร้างนั้น ๆ ซึ่งเก็บได้ใน
เขตหมู่บ้าน

(๔) เงินอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์
และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ที่เก็บได้ เนื่องจากการฆ่าสัตว์ใน
เขตหมู่บ้าน

(๕) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการพนันตามกฎหมาย
ว่าด้วยการพนันที่เก็บเพิ่มขึ้นตามข้อบัญญัติจังหวัดในเขต
หมู่บ้าน

(๖) เงินอุดหนุนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๗) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้ทิสให้

(๘) เงินรายได้อื่นใดตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะจัดสรรให้

มาตรา ๓๖ ข้อบัญญัติหมู่บ้าน ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไว้ ณ ที่ชุมนุมชนอย่างน้อยหนึ่งแห่ง และที่สำนักงานของหมู่บ้าน

มาตรา ๓๗ ให้หัวหน้าหมู่บ้านและรองหัวหน้าหมู่บ้าน มีฐานะและอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ใหญ่หมู่บ้านและผู้ช่วยผู้ใหญ่หมู่บ้านตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ หัวหน้าหมู่บ้านเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการตามนโยบายและมติของคณะกรรมการกลาง เว้นแต่คณะกรรมการกลางจะมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการแทน

รองหัวหน้าหมู่บ้านมีหน้าที่ช่วยเหลือหัวหน้าหมู่บ้าน และปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหมู่บ้าน

มาตรา ๓๙ หัวหน้าหมู่บ้านมีอำนาจหน้าที่ดูแลให้การเป็นไปตามกฎหมาย และข้อบัญญัติหมู่บ้าน

มาตรา ๔๐ ให้กรรมการปกครองทุกคนเป็นเจ้าพนักงานผู้รักษาความสงบเรียบร้อยมีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยภายในเขตหมู่บ้าน

ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้รักษาความสงบเรียบร้อยต้องมีบัตรประจำตัว โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ลงนาม

การออกบัตรประจำตัวผู้รักษาความสงบเรียบร้อย ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๔๑ ในกรณีจำเป็นและรีบด่วนเพื่อความปลอดภัยของหมู่บ้าน ให้หัวหน้าหมู่บ้านมีอำนาจสั่งให้กรรมการป้องกันดำเนินการเข้าทำการช่วยเหลือสนับสนุนผู้รักษาความสงบเรียบร้อยได้

มาตรา ๔๒ การฝ่าฝืนข้อบัญญัติหมู่บ้านที่มีโทษปรับ ให้คณะกรรมการกลางมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในการพิจารณาเปรียบเทียบ ให้กรรมการกลางพิจารณาเป็นองค์คณะอย่างน้อยสองคน และกรรมการกลางที่เป็นองค์คณะนั้น ต้องมิใช่หัวหน้าหมู่บ้านหรือรองหัวหน้าหมู่บ้านหรือผู้รักษาความสงบเรียบร้อย

กรรมการกลางตามมาตรานี้อาจมีอำนาจเปรียบเทียบคดีความผิดอย่างอื่นที่เป็นลหุโทษได้ ตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจ แต่ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายในเงื่อนไขที่จะกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

ในการเปรียบเทียบ ให้กรรมการกลวงผู้ทำการเปรียบเทียบ
ลงบันทึกการเปรียบเทียบไว้เพื่อเป็นหลักฐาน

เงินที่ได้ได้มาจากการเปรียบเทียบ ให้รวมเข้าในกองทุน
ประจำหมู่บ้านอาสาพัฒนา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดย
เหตุที่สภาพของตำบลหมู่บ้าน มีลักษณะแตกต่างกัน ในการจัดรูปของ
การบริหารงานของสภาตำบลย่อมจะต้องให้มีความสอดคล้องกับสภาพ
ขอตำบลหมู่บ้าน จึงเห็นควรปรับปรุงแก้ไขให้สภาตำบลมีกา
รจัดรูปการบริหารงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมของ
ท้องถิ่นในแต่ละท้องถิ่น

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บันทึกผลการพิจารณา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ว่า พระราชบัญญัติรณนฤชัย พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๑/ ๒๕๒๒

วันศุกร์ที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๒๒

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญ

สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติรถยนต์

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติรถยนต์

พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

๑. หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรถยนต์

๒. เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ได้ประกาศใช้
บังคับมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๓ นั้น เป็นเวลาเกือบ ห้าสิบปีแล้วและ
ในระยะเวลาดังกล่าวมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วประมาณ ยี่
สิบครั้ง อย่างไรก็ตามยังมีบัญญัติอีกหลายมาตราที่ใช้ยังไม่เหมาะสม
สมกับกาลสมัย และสภาพการของบ้านเมือง สมควรปรับปรุง
เสียใหม่ให้เหมาะสมและรัดกุมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

สารสำคัญ

๑. ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช

- (๒) พระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๖๔
- (๓) พระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๖๕
- (๔) พระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๖๖
- (๕) พระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๖๖ (ฉบับที่ ๒)
- (๖) พระราชบัญญัติรถยนต์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๖๘
- (๗) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑)
พุทธศักราช ๒๔๖๘
- (๘) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๘)
พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๙) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๘)
พุทธศักราช ๒๔๘๑
- (๑๐) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐)
พุทธศักราช ๒๔๘๔

- (๑๑) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๑)
พุทธศักราช ๒๔๘๔
- (๑๒) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๒)
พุทธศักราช ๒๔๘๔
- (๑๓) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๓)
พุทธศักราช ๒๕๐๒
- (๑๔) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๔)
พุทธศักราช ๒๕๐๓
- (๑๕) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๕)
พุทธศักราช ๒๕๐๖
- (๑๖) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๖)
พุทธศักราช ๒๕๑๒
- (๑๗) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่
๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
- (๑๘) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ พุทธศักราช ๒๕๑๖
- (๑๙) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
รถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๑๖

(๒๐) พระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๗)

พุทธศักราช ๒๕๑๗

๒. บทวิเคราะห์ศัพท์

"รถ" หมายความว่า รถยนต์ รถจักรยานยนต์ รถพ่วง รถบดถนน รถแทรกเตอร์ และรถอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"รถจักรยานยนต์" หมายความว่า รถที่เดินด้วยกำลัง เครื่องยนต์กำลังไฟฟ้าและมีล้อไม่เกินสองล้อ ถ้ามีพ่วงข้างมีล้อเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่งล้อ และให้หมายความรวมถึง รถจักรยานที่ติดเครื่องยนต์ด้วย

"รถบดถนน" หมายความว่า รถที่ใช้ในการบดอัดวัสดุ บนพื้นให้แน่น และมีเครื่องยนต์ขับเคลื่อนในตัวเอง หรือใช้รถอื่นลากจูง

"รถแทรกเตอร์" หมายความว่า รถที่มีล้อหรือสายพานและมีเครื่องยนต์ขับเคลื่อนในตัวเอง เป็นเครื่องจักรกลชั้นพื้นฐานในงาน เกี่ยวกับการขุด ตัก ดัน หรือจุดลาก เป็นต้น หรือรถยนต์สำหรับลากจูงซึ่งมิได้ ใช้ประกอบการขนส่ง ส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วย การขนส่งทางบก

การจดทะเบียน เครื่องหมาย และการใช้รถ

๑. รถที่บุคคลใช้ได้ต้อง เป็นรถที่จดทะเบียนและเสียภาษีประจำปีครบถ้วนถูกต้อง เว้นแต่รถที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชอาณาจักร ชั่วคราว โดยที่ผู้นำเข้า ไม่มีภูมิลำเนาหรือ ดินที่อยู่ในราชอาณาจักร แต่ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่ผู้นำเข้ามีสัญชาติ

๒. รถที่ขอจดทะเบียนได้ต้อง

(๑) เป็นรถที่มีส่วนควบและมีเครื่องอุปกรณ์สำหรับรถครบถ้วนถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และ

(๒) ผ่านการตรวจสอบสภาพรถตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขกำหนดในกฎกระทรวงในเวลาที่ขอจดทะเบียนแล้ว

ในกรณีที่ขอจดทะเบียนเป็นรถยนต์สาธารณะ รถยนต์รับบริการธุรกิจ หรือรถยนต์รับบริการทัศนาจร รถนั้นต้องมีลักษณะขนาดหรือกำลังของ เครื่องยนต์และของรถตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้ขอจดทะเบียนต้องแจ้งสถานที่เก็บรถยนต์สาธารณะ หรือรถยนต์รับบริการ ซึ่งมีลักษณะตามที่กำหนดตามที่กำหนดในกฎกระทรวงด้วย

๓. (ก) รถที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียน

(๑) รถสำหรับ เฉพาะพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

(๒) รถของกรมตำรวจที่จดทะเบียนแล้ว มีเครื่องหมายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๓) รถของสำนักพระราชวังที่จดทะเบียนและมีเครื่องหมายตามระเบียบที่เลขาธิการพระราชวังกำหนด

(๔) รถที่เจ้าของแจ้งการไม่ใช้รถตามมาตรา

๓๔

(๕) รถที่ผู้ผลิตหรือประกอบเพื่อจำหน่ายหรือที่ผู้นำเข้าเพื่อจำหน่าย ผลิต ประกอบ หรือนำเข้า และยังมีได้จำหน่ายให้แก่ผู้อื่น

(ข) รถที่ได้รับการยกเว้น ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

เนียม

(๑) รถดับเพลิง

(๒) รถพยาบาลที่มีใช้เป็นรถสำหรับรับจ้าง

(๓) รถของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล

องค์การบริหารส่วนจังหวัด สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร เมือง

พื้ญา และราชการส่วนท้องถิ่นที่เรียกชื่ออย่างอื่น ทั้งนี้ เฉพาะรถ
ที่มิได้ใช้ในทางการค้าหรือหากำไร

(๔) รถยกถนนของรัฐวิสาหกิจ

(๕) รถแทรกเตอร์ของรัฐวิสาหกิจ

(๖) รถของสภาอากาศไทย

(๗) รถของบุคคลในคณะผู้แทนทางการทูต คณะผู้
แทนทางกงสุล องค์การระหว่างประเทศ หรือทบวงการชำนัญพิ-
เศษแห่ง สหประชาชาติ ซึ่งประจำอยู่ในประเทศไทย

๔. ผู้จดทะเบียนรถยนต์ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้อง
ที่ที่ตนมีภูมิลำเนา ในกรณีผู้ขอ เป็นคนต่างด้าวและไม่มีภูมิลำเนา
ในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน แห่งท้องที่ที่ตนมีถิ่น
ที่อยู่

๕. รถที่จดทะเบียนแล้ว

(๑) ต้องมีและแสดงแผ่นป้ายและเครื่องหมายครบ
ถ้วนถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) หากปรากฏในภายหลังว่า รถมีส่วนควบ หรือ
เครื่องอุปกรณ์สำหรับรถไม่ครบถ้วน ถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือ เพิ่มสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เข้าไปซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตราย แก่

ร่างกายหรือจิตใจ ของผู้อื่น ห้ามมิให้ผู้ใดใช้รถนั้นจนกว่าจะจัดให้มิครบถ้วน ถูกต้องหรือเอาออกแล้ว

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่า เจ้าของรถไม่อาจจัดให้มิครบถ้วน ถูกต้องหรือเอาออกได้ ให้นายทะเบียนสั่งให้เพิกถอนการจดทะเบียนรถนั้น

(๓) หากมีการเปลี่ยนแปลงสีของรถให้ผิดไปจากที่จดทะเบียนไว้ เจ้าของรถต้องแจ้งนายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันเปลี่ยนแปลง

(๔) ห้ามมิให้ผู้ใดเปลี่ยนแปลง ตัวรถหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของรถให้ผิดไปจากรายการที่จดทะเบียนไว้ และใช้รถ นั้น เว้นแต่ เจ้าของรถนำรถไปให้นายทะเบียนตรวจสภาพก่อน

๖. (๑) การย้ายรถไปไว้ต่างท้องที่ เจ้าของรถ ต้องแจ้งต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้าย

(๒) การโอนรถที่จดทะเบียนแล้ว ผู้โอนและผู้รับโอนต้องแจ้งต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันโอน

๗. การนำรถออกนอกราชอาณาจักร ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน เว้น แต่ในกรณีต่อไปนี้

(๑) การนำรถออกนอกราชอาณาจักร โดยได้รับอนุญาต

ตามมาตรา ๑๑ บัญชีสงฆ์

(๒) การรับจ้างบรรทุกคนโดยสารออกนอกราชอาณาจักรแล้วนำรถกลับเข้ามาตามปกติกิจ

(๓) กรณีอื่น ๆ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

๘. การส่งหรือนำรถหรือ เครื่องยนต์สำหรับรถเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อจำหน่ายหรือผลิต หรือประกอบรถ หรือเครื่องยนต์สำหรับรถขึ้นใหม่ เพื่อจำหน่ายให้ส่งบัญชีรับ และจำหน่ายรถหรือเครื่องยนต์ สำหรับรถประจำเดือนให้แก่ นายทะเบียน ภายในวันที่สิบห้าของ เดือนถัดไป

๘. บุคคลต้องชำระตรงตามประเภทที่จดทะเบียนไว้
เข้าแล้ว

(๑) การชำระรถยนต์บริการธุรกิจหรือรถยนต์บริการที่สาธารณะในกิจการส่วนตัว

(๒) การชำระรถยนต์สาธารณะในกิจการส่วนตัว
โดยมีข้อความแสดงไว้ที่รถนั้นให้เห็นได้ง่ายจากภายนอกว่า ใช้ในกิจการส่วนตัว

(๓) การใช้รถยนต์สาธารณะบรรทุกของที่ติดตัว
ไปกับผู้โดยสาร

(๔) ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนตามหลักเกณฑ์
วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๑๐. ห้ามบุคคลใช้รถยนต์อื่น นอกจากรถยนต์ โดย
สารประจำทางรับจ้างรับคนโดยสารซึ่งเสียค่าโดยสาร เป็น
รายตัวตามรายทางในทางที่ได้รับอนุญาต ให้มีรถยนต์โดยสาร
ประจำทางหรือในเขตจากทางนั้นไม่เกินหนึ่งร้อย เมตร

ความในวรรคต้น มิให้ใช้บังคับ ในกรณีที่เป็นการรับ -
จ้างรับส่งนักเรียนคนงาน นักท่องเที่ยว หรือคนรับส่งโดยสาร
เป็นครั้งคราวซึ่งได้รับอนุญาต เป็นหนังสือจากนายทะเบียน

๑๑. ในกรณีที่รัฐมนตรีเห็นว่าในท้องที่ใดการประกอบ
การรับจ้างบรรทุกคนโดยสารใช้รถยนต์บรรทุกโดยสาร ไม่
เกินเจ็ดคน หรือรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัดสมควร ให้
ดำเนินการโดยบริษัทจำกัดหรือสหกรณ์และต้องได้รับใบอนุญาต
จากนายทะเบียน ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาระ-
บุท้องที่สำหรับการรับจ้างดังกล่าว

ประกาศตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่การประกอบการ

รับจ้างบรรทุกคนโดยสารโดยสารโดยไชล์รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร
ได้ไม่เกินเจ็ดคน หรือรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัดซึ่งได้จดทะเบียนอยู่ก่อนวันประกาศ จนกว่าจะพ้นสามปีนับแต่วันประกาศ

กำหนดเวลาสามปีตามวรรคสอง ถ้ามีเหตุผลสมควร
รัฐมนตรีอาจขยายออกไปได้ อีกครั้งละไม่เกินสองปี แต่จะขยาย
ระยะเวลา เกินสองครั้งไม่ได้ การขยายระยะเวลาให้ประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

ใบอนุญาตมีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต แต่
อาจต่ออายุได้คราวละสามปี

ผู้รับใบอนุญาตกล่าว ซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
นี้หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียน มี
อำนาจสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตได้

สิทธิอุทธรณ์

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่ง ไม่ออกใบอนุญาต ไม่ต่อ
อายุใบอนุญาตหรือสั่ง เพิกถอนใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตผู้ขอต่อ
อายุใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีสิทธิ อุทธรณ์
เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีได้ ภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันทราบ คำ

หมายทะเบียน

ถ้าวิธีเฉลี่ยผล รัฐมนตรีได้เห็นที่สุก

ใบกรงที่อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ก่อนที่จะมี
คำวินิจฉัยอุทธรณ์ รัฐมนตรีอาจอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตประ-
คอบการไปหลางก่อนได้ เมื่อมีคำสั่งของผู้อุทธรณ์

ภาษีประจำปี

๑. ภาษีประจำปีสำหรับรถมีอัตราคำนวณตาม
พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) รถยนต์ส่วนบุคคลไม่เก็บเงินค่าน
ที่จดทะเบียนมาแล้วห้าปีนับแต่ปีที่จดทะเบียนครั้งแรก ให้ได้รับ
การลดหย่อนภาษีประจำปีคือ ๆ ไปในอัตราร้อยละดังต่อไปนี้

ปีที่หก	ร้อยละสิบ
ปีที่เจ็ด	ร้อยละยี่สิบ
ปีที่แปด	ร้อยละสามสิบ
ปีที่เก้า	ร้อยละสี่สิบ
ปีที่สิบและไปก่อน ๆ ไป	ร้อยละห้าสิบ

(๒) รถซึ่งมีใช้ตลอดทั้งปีของรถจักรยานยนต์รวม ให้
เก็บภาษีเพิ่มขึ้นจากอัตราที่กำหนดไว้แล้วหนึ่งปี (มาตรา ๒๙)

๒. รถซึ่งมีมูลค่าไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๘ และรถซึ่งยกเว้น ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๘ ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีประจำปีด้วย

๓. รัฐมนตรีมีอำนาจลดภาษีประจำปี สำหรับรถใน เขตท้องที่ใด หรือในกรณีใดลงจากอัตราที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๔ ได้ในกรณีที่เห็น เป็นการสมควร

๔. เจ้าของรถ มีหน้าที่เสียภาษีประจำปี

หากไม่เสียภาษีประจำปี ภายในเวลากำหนดนาย ทะเบียนอาจแจ้ง เป็นหนังสือให้ผู้นั้น นำเงินไปชำระภาษีประจำปี ให้ถูกต้องครบถ้วนภายในหนึ่ง เดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้นายทะเบียนมีอำนาจยึด รถนั้นไว้ได้

๕. นายทะเบียนและเจ้าพนักงาน ซึ่งอธิบดี แต่ง ตั้งมีอำนาจเข้าตรวจในที่ ที่มีเหตุอันควรสงสัย ว่ามีรถค้างชำระ ภาษีประจำปี และยึดรถนั้นไว้เพื่อตรวจสอบได้

รถที่ยึดมาให้นายทะเบียนเก็บรักษาไว้สัปดาห์วัน ถ้า เจ้าของรถไม่นำเงินภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการ ยึดรถไปชำระให้ถูกต้องครบถ้วนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ จัดการขายทอดตลาดรถนั้น

ใบอนุญาตขับรถ

๑. ผู้ขับรถต้องมีใบอนุญาตขับรถ และสำเนาภาพถ่าย ใบคู่มือจดทะเบียนรถในขณะขับ หรือควบคุมผู้ฝึกหัดขับรถ

๒. ใบอนุญาตขับรถมี ๘ ชนิดคือ

อายุ ๑ ปี { (๑) ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล หรือรถจักรยานยนต์ หัวคราว

(๒) ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคล

(๓) ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อส่วนบุคคล

(๔) ใบอนุญาตขับรถยนต์สาธารณะ

(๕) ใบอนุญาตขับรถยนต์สามล้อสาธารณะ

(๖) ใบอนุญาตขับรถจักรยานยนต์

(๗) ใบอนุญาตขับรถบดถนน

(๘) ใบอนุญาตขับรถแทรกเตอร์

} อายุ ๓ ปี

อายุ ๑ ปี → (๘) ใบอนุญาตขับรถชนิดอื่นนอกจาก (๑) ถึง (๘)

ใบอนุญาตขับรถตาม (๑) ใช้สำหรับขับรถยนต์บริการให้เช่าเฉพาะในกรณีที่ผู้ขับ เป็นผู้เช่าได้ด้วย ใบอนุญาตขับรถตาม (๒) ใช้สำหรับขับรถยนต์บริการให้เช่าได้ด้วย ใบอนุญาตขับรถตาม (๔) ใช้สำหรับขับรถยนต์บริการและ ใช้

แทนใบอนุญาตขับรถตาม (๒) ได้ด้วยและใบอนุญาตขับรถตาม (๕) ใช้แทนใบอนุญาตขับรถตาม (๓) ได้นอกนั้นใช้แทนกัน ไม่ได้ (มาตรา ๔๒)

ใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๒) (๓) (๖) ที่ เสียค่าธรรมเนียมในอัตราตลอดชีพ มีอายุตลอดชีพ ของผู้ได้รับใบอนุญาต

๓. ผู้ขอใบอนุญาตขับรถ ต้องมีคุณสมบัติและไม่ มี ลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ที่คนมีภูมิลำเนาหรือมีถิ่นที่อยู่

๔. ผู้ขอใบอนุญาตขับรถยন্ত্রส่วนบุคคล หรือรถจักรยานยนต์ชั่วคราวต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๒) มีความรู้ความสามารถในการขับรถ
- (๓) มีความรู้ในข้อบังคับการเดินรถ ตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก
- (๔) ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการจนเป็นที่เห็นได้ว่าไม่สามารถขับรถได้
- (๕) ไม่มีโรคประจำตัวที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

เห็นว่าอาจ เป็นอันตรายขณะขับรถ

- (๖) ไม่ เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน
- (๗) ไม่มีใบอนุญาตขับรถชนิดเดียวกันอยู่แล้ว
- (๘) ไม่ เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกยึดหรือเพิกถอน

ใบอนุญาตขับรถ

๕. ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๒) (๔)

(๕) หรือ (๖) ต้อง

(๑) ใ้รับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๑) มาแล้ว ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตาม มาตรา ๔๕ และ

(๓) ไม่ เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดหรือถูก เจ้า พนักงานลงโทษตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปสำหรับความผิดเกี่ยวกับการ ขับ รถอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เว้นแต่จะพ้นโทษครั้งสุดท้าย ไม่น้อย กว่าหก เดือนแล้ว

- (ก) ผ่าฝืนสัญญาณจราจรหรือเครื่องหมายจราจร
- (ข) ในขณะเมาสุราหรือของ เมาอย่างอื่น
- (ค) ในลักษณะกีดขวางการจราจร
- (ง) ใช้ความเร็ว เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด

(จ) โดยประมาทหรือประมาทเลินเล่ออันอาจเกิดอันตรายอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน

(ฉ) โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยหรือความเดือดร้อนของผู้อื่น

๖. ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๒) (๓)

หรือ (๖) ตลอดชีวิตต้อง

(๑) ได้รับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๒) (๓)

หรือ (๖) แล้วแต่กรณีมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๕ เว้นแต่ ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ และ

(๓) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ (๓)

๗. ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๔) หรือ

(๕) ต้อง

(๑) ได้รับใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๔๒ (๑)

มาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๕ เว้นแต่ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๖ (๓)

(๔) มีสัญชาติไทย

(๕) รู้จักถนนและทางหลวงในจังหวัดที่ขอรับใบอนุญาต

ขับรถพอสสมควร

(๖) ไม่เป็นผู้มีโรคติดต่อที่น่ารังเกียจตามที่กำหนดใน

กฎกระทรวง

(๗) ไม่เป็นผู้ติดสุรายาเมาหรือยาเสพติดให้โทษ

(๘) ไม่เคยเป็นผู้ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา ความผิดเกี่ยวกับเพศ ความผิดต่อชีวิต ความผิดต่อร่างกาย ความผิดต่อเสรีภาพ ความผิดฐานลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ ความผิดฐานกรรโชก ลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ ความผิดฐานยักยอก ความผิดฐานรับของโจร และความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ตามประมวลกฎหมายอาญา เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือพ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

๘. ในกรณีที่ผู้ขอใบอนุญาตขับรถตามมาตรา ๕๒ (๔) หรือ (๕) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๕๔ (๘) แต่พ้นโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่า

(๑) หกเดือนสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษา ไม่เกิน

สาม เดือน

(๒) หนึ่งปีสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาไม่เกินสาม เดือน แต่คดีนั้น เกี่ยวด้วยการใช้รถ การทำความผิดหรือ

(๓) หนึ่งปีหกเดือนสำหรับโทษจำคุกตาม คำพิพากษา เกินสาม เดือนแต่ไม่เกินสามปี

และได้ยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนโดยชี้แจงถึง เหตุผลที่ตนต้องโทษพร้อมกับแสดงหลักฐานว่าตนเป็นบุคคลที่มีความประพฤติเรียบร้อยควรไว้วางใจให้ชั้นบรรณตรีสาธารณะได้ ให้นายทะเบียนดำเนินการสอบสวนคำร้องดังกล่าว ถ้าเห็นด้วยกับคำร้อง มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๘ (๘) มาใช้บังคับแต่ถ้า ไม่เห็นด้วย ให้สั่งยกคำร้องและแจ้งให้ผู้ขอทราบ

ผู้ขอมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่ออธิบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากนายทะเบียน

คำสั่งของอธิบดีให้เป็นที่สุด

๘. ผู้ขอใบอนุญาตชั้นบรรณตรีตามมาตรา ๔๒ (๑) (๘)

(๘) ต้อง

(๑) มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม

มาตรา ๔๕ และ

(๒) มีความรู้ความสามารถในการขับรถประเภท
นั้น ๆ เป็นอย่างดี

๑๐. อำนาจนายทะเบียนในการสั่ง เพิกถอนใบอนุญาต
ขับรถ

บุคคลใดได้รับใบอนุญาตขับรถประเภทใดแล้ว หาก
ปรากฏในภายหลังว่า เป็นผู้ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม
ตามที่กำหนดไว้สำหรับผู้รับใบอนุญาตขับรถประเภทนั้น ให้
นายทะเบียนสั่ง เพิกถอนใบอนุญาตขับรถนั้น

๑๑. อำนาจนายทะเบียนในการ เรียกใบอนุญาต
ขับรถมายึดไว้

บุคคลใดได้รับใบอนุญาตขับรถ แล้วหากปรากฏว่า

(๑) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ได้กระทำความ
ผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายของ
เจ้าพนักงานจราจร หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วย
การจราจรทางบก

(๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า ได้กระทำ ผิด
ฐานขับรถ หรือกระทำความผิดใด ๆ อันน่าจะเป็นภัยต่อประชาชนหรือ

(๔) มีผู้กล่าวโทษว่าทำลายความสงบสุขของประชาชนในถนนหรือทางหลวงโดยขู่ เชื้อ คุกคาม รั้งแกหรือรบกวนคนขับรถด้วยกัน หรือผู้โดยสาร

นายทะเบียนมีอำนาจเรียกใบอนุญาตขับรถมายึดไว้ได้ แต่ห้ามมิให้ยึดเกินหนึ่งปี

(๕) หนึ่งปีหกเดือนสำหรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาเกินสาม เดือนแต่ไม่เกินสามปี

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตขับรถ เป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาประเภทที่ระบุไว้ใน มาตรา ๔๘ (๘) ให้นายทะเบียนหรือ พนักงานซึ่งอธิบดีแต่งตั้งยึดใบอนุญาตขับรถตั้งแต่วันยื่นฟ้องต่อศาลจนถึงเวลาที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด และในระหว่างเวลาดังกล่าวห้ามมิให้นายทะเบียนต่ออายุใบอนุญาตขับรถ

๑๒. บุคคลผู้ฝึกหัดขับรถยนต์ ต้องมีผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์มาแล้ว ไม่น้อยกว่าสามปีควบคุมอยู่ด้วย

ในการฝึกหัดขับรถ ห้ามมิให้บุคคลใดนอกจากผู้ฝึกหัด

และผู้ควบคุมอยู่โดยตลอด เมื่อการเสียหายเกิดขึ้น ผู้ควบคุมต้องรีบถึงทางแห่ง เว้น แต่จะพิสูจน์ได้ว่าผู้ผิดหักฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนในเวลาที่ยับรุดอยู่นั้น

โทษ

๑. จำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑ หรือยับรุดโดยไม่ได้รับใบอนุญาตยับรุดหรือยับรุดเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุ หรือระหว่างถูกยึดใบอนุญาตยับรุด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

๒. ปรับ

(๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงออก ตามมาตรา ๕ (๒) (๓) (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) (๑๔) (๑๕) หรือ (๑๖) ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

(๒) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๖ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

(๓) ไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๔ หรือไม่

ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

(๔) รับจ้างบรรทุกคนโดยสารใช้รถยนต์รับจ้าง บรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน หรือรถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัดในท้องที่ที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่งโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือไม่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุหรือใบอนุญาตเพิกถอน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

(๕) ผู้ใด

(๑) ให้ผู้อื่นใช้ใบอนุญาต หรือเครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้แก่ตน

(๒) ใช้เครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้สำหรับรถคันหนึ่งกับรถอีกคันหนึ่ง

(๓) ใช้เครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้แก่ผู้อื่น

(๔) เปลี่ยนแปลงโดยวิธีใด ๆ หรือปิดบังทั้งหมดหรือแต่บางส่วนซึ่ง เครื่องหมายที่นายทะเบียนออกให้ประจำรถ หรือ

(๕) ไร่รดที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม
ตามมาตรา ๘ หรือยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีประจำปีตาม มาตรา
๓๐ หรือลดภาษีประจำปีตามมาตรา ๓๑ ผิดไปจากวัตถุประสงค์
ที่ได้รับยกเว้นหรือลด

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บันทึกผลการพิจารณา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเข้าซื้อสินค้า

พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

อ.พ. ๑๕๓

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

จัดชำระ เบี้ยบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ช. ๑
กรกฎาคม ๓๑/๒๕๒๒

วันศุกร์ที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๒๒

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญ

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติควบคุมการเข้าซื้อสินค้า

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สำร่สำคัญร่างพระราชบัญญัติควบคุมการ เข้าซื้อสินค้า

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑. หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการ เข้าซื้อสินค้า

๒. เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันนี้ประชาชนมีความจำเป็นต้องอาศัยเครดิตเพื่อการอุปโภคบริโภคสำหรับชีวิตประจำวัน โดยการ เข้าซื้อและซื้อสินค้าผ่นส่ง เพิ่มมากขึ้นทั้งชนิดและปริมาณของสินค้าแต่ยังไม่มี การควบคุมในเรื่องนี้ เพื่อให้การ เข้าซื้อ และการขายผ่นส่งสินค้า เป็นไปด้วยความ เป็นธรรม โดยไม่เอา รัดเอาเปรียบผู้ เข้าซื้อกัน และบัง เกิดประโยชน์แก่ เศรษฐกิจของ ประเทศโดยรักษาปริมาณการให้ เข้าซื้อและการขายผ่นส่ง ให้ อยู่ในระดับที่ เหมาะสม อันจะ เป็นผลดีแก่การ ส่ง เสริมการลงทุน และการรักษา เสถียรภาพทาง เศรษฐกิจของประเทศ จึง จำ เป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. สาระสำคัญ

๑. พระราชบัญญัติฉบับนี้มิใช่บังคับแก่

- (๑) การเข้าซื้อระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจ ที่ซื้อสินค้าควบคุมมาจำหน่าย
- (๒) การซื้อขายสินค้าเพื่อนส่ง เกี่ยวกับการส่งสินค้าควบคุมออกนอกราชอาณาจักร
- (๓) การเข้าซื้อที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาพระราชกฤษฎีกา ตาม (๓) จะกำหนดเงื่อนไขประการใดก็ได้

คำว่า ธุรกิจ หมายความว่า การประกอบกิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หัตถกรรม พาณิชยกรรม การบริการ หรือกิจการอย่างอื่นเป็นทางค้าปกติ

๒. คณะกรรมการควบคุมการเข้าซื้อ ประกอบด้วย

- (๑) ปลัดกระทรวงพาณิชย์ หรือ ผู้ซึ่ง ปลัดกระทรวงพาณิชย์มอบหมาย ประธานกรรมการ
- (๒) ผู้แทนกระทรวงการคลัง กรรมการ
- (๓) ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม "
- (๔) ผู้แทนคณะกรรมการพัฒนาการ

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๕) ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย กรรมการ

(๖) กรรมการอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีก

ไม่เกินสี่คน

กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละ

สองปี

๓. คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่

- ให้คำปรึกษา

- ให้ความเห็น

- ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การตราพระราชกฤษฎีกา ตามมาตรา ๕

(๒) การออกประกาศ ตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๘ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๒

(๓) การออกกฎกระทรวง ตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๔๕

(๔) การวินิจฉัยอุทธรณ์ ตามมาตรา ๒๐

และมาตรา ๔๘

(๕) เรื่องอื่นที่รัฐมนตรีมอบหมาย

๔. รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี มีอำนาจ

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนด หรือเปลี่ยนแปลง ชนิด

ประเภทและลักษณะของสินค้าใด เป็น สินค้าควบคุม

๕. ผู้ให้ เข้าซื้อสินค้าควบคุม เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ตลอดจนจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

๖. ห้าม ผู้ใดให้ เข้าซื้อสินค้าควบคุม โดยมีข้อตกลงให้ผู้ เข้าซื้อชำระราคา เข้าซื้อตั้งแต่สองงวดขึ้นไป ก่อนรับมอบสินค้าควบคุม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

๗. สิทธิอุทธรณ์ในกรณี พนักงาน เจ้าหน้าที่ ไม่รับจดทะเบียนหรือนายทะเบียน ไม่ออกใบอนุญาต

ผู้จดทะเบียนหรือผู้ลรับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรี ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือแจ้งการ ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่รับจดทะเบียน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้ เป็นที่สุด

สิทธิและหน้าที่ของผู้ให้ เข้าซื้อ

๘. การเสนอหรือโฆษณา เพื่อชักชวนให้ประชาชน เข้าซื้อ ผู้ให้ เข้าซื้อ ต้องแสดงข้อความดังต่อไปนี้

(๑) ราคาสินค้าควบคุม เงินสด

(๒) ราคา เข้าซื้อ

(๓) เงินชำระล่วงหน้า

(๔) จำนวนเงิน และระยะเวลาที่ต้องชำระ
แต่ละงวดและจำนวนงวด

(๕) อัตราค่าเช่าซื้อ

(๖) ค่าใช้จ่ายอื่นที่ผู้เช่าซื้อต้องจ่ายนอกจาก

(๓) (๔) (๕)

๒. การตกลงต่อไปนี้ไม่ผูกพันผู้เช่าซื้อ

(๑) การให้ผู้ให้เช่าซื้อ หลุดพ้นจากหน้าที่
หรือภาระใดที่มีอยู่ตามกฎหมาย

(๒) การให้ผู้เช่าซื้อจ่ายอัตราค่าเช่าซื้อเกิน
กว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๔๐ (๑)

(๓) การให้ผู้เช่าซื้อจ่าย เบี้ยปรับค่าตอบแทน
หรือค่าเสียหายใด ๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๔) การจำกัดสิทธิของผู้เช่าซื้อที่มีอยู่ ตาม
กฎหมาย

๓. ผู้ให้เช่าซื้อ ต้องส่งมอบคูปองสัญญาเช่าซื้อแก่
ผู้เช่าซื้อในวันลงชื่อในสัญญา

๔. การดำเนินการในกรณีและผู้เช่าซื้อบอกเลิกสัญญา
และส่งมอบสินค้าควบคุมคืนโดยข้อสัญญา หรือโดยบทบัญญัติแห่ง
กฎหมาย

(๑) ผู้ให้เข้าซื้อต้องประเมินราคาสินค้าควบคุมที่ได้รับคืนโดยประเมินราคาตามราคาตลาด หรือราคาที่จะขายได้ในวันที่รับมอบสินค้าควบคุมคืน และต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้เข้าซื้อทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับมอบสินค้าควบคุมคืน

(๒) ถ้าผู้เข้าซื้อไม่พอใจราคาประเมินตาม (๑) ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ให้เข้าซื้อทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ราคาประเมิน ถ้าผู้เข้าซื้อไม่แจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้เข้าซื้อพอใจราคาประเมินนั้น

(๓) เมื่อผู้ให้เข้าซื้อได้รับแจ้งตาม (๒) แล้วต้องขายทอดตลาดสินค้าควบคุมนั้น ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับมอบสินค้าควบคุมคืน และต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ให้เข้าซื้อทราบก่อนกำหนดวันขายทอดตลาด ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เพื่อให้ผู้เข้าซื้อได้มีโอกาสเข้าสู่ราคา

ถ้าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดให้หักจากราคาสินค้าควบคุมที่ขายทอดตลาดได้ และให้ถือว่าราคาสินค้าควบคุมที่เหลือหรือราคาประเมิน แล้วแต่กรณี เป็นมูลค่าของสินค้าควบคุมตามมาตรา ๓๑ (มาตรา ๓๐)

๕. เมื่อผู้ให้เข้าซื้อได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐(๑) และผู้เข้าซื้อพอใจราคาประเมินหรือเมื่อผู้ใดให้เข้าซื้อ ได้

ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ (๑) และ (๓) แล้ว ถ้าปรากฏว่า

(๑) สินค้าควบคุมที่รับคืนมีมูลค่ามากกว่าราคา
 เข้าซื้อสุทธิ ผู้ให้เข้าซื้อต้องคืนเงินส่วนที่เกินแก่ผู้เข้าซื้อภายใน
 สิบห้าวันนับแต่วันประเมินราคาหรือนับแต่วันขายทอดตลาดสินค้า
 ควบคุม แล้วแต่กรณี

(๒) สินค้าควบคุมที่รับคืนมีมูลค่าน้อยกว่าราคา
 เข้าซื้อสุทธิ ผู้เข้าซื้อต้องชำระเฉพาะเงินส่วนที่ขาดเท่านั้น แก่
 ผู้ให้เข้าซื้อภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งจากผู้ให้เข้าซื้อ

ถ้าผู้ให้เข้าซื้อไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ (๑) หรือ
 (๒) และ (๓) ผู้ให้เข้าซื้อไม่มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่าย จาก
 ผู้เข้าซื้อ

๖. ในกรณีที่ผู้เข้าซื้อผิดนัดชำระเงินสองงวดติด
 กัน ผู้ให้เข้าซื้อจะเลิกสัญญาและยึดสินค้าควบคุมคืนได้ต่อเมื่อ
 ผู้เข้าซื้อมิได้ชำระเงินที่ค้างชำระนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วัน
 ที่รับทราบหนังสือเตือนให้ชำระเงินที่ค้างชำระนั้นจากผู้ให้เข้าซื้อ

ในกรณีที่ผู้เข้าซื้อผิดนัดชำระเงินงวดสุดท้าย ผู้ให้
 เข้าซื้อจะเลิกสัญญาและยึดสินค้าควบคุมคืนได้ต่อเมื่อผู้เข้าซื้อมิ
 ได้ชำระเงินที่ค้างชำระนั้นก่อนระยะเวลาใช้เงินได้พนักำหนด
 ไปอีกงวดหนึ่ง และผู้ให้เข้าซื้อได้มีหนังสือเตือนให้ชำระเงินที่

ค้างชำระนั้นแล้ว

ถ้าผู้เช่าซื้อได้ชำระเงินภายในกำหนดเวลาตามวรรค
หนึ่งหรือวรรคสองผู้ให้เช่าซื้อจะอ้างเหตุแห่งความล่าช้า ในการ
ชำระเงิน เป็นเหตุบอกเลิกสัญญาไม่ได้ แต่ผู้ให้เช่าซื้อจะติดดอก
เบี้ยได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าต่อปีในจำนวนเงินที่ติดนัดชำระนั้น

๖. การย้ายหรือปิดบังสินค้าควบคุม ซึ่งทำให้
ผู้ให้เช่าซื้อเสียหายผู้ให้เช่าซื้อบอกเลิกสัญญา และยึดสินค้า
ควบคุมคืนได้

๘. การเช่ายึดสินค้าควบคุมคืน
ผู้ให้เช่าซื้อต้องมีหนังสือแจ้งใหญ่ผู้เช่าซื้อ และผู้ค้า
ประกันทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันยึดสินค้าควบคุมคืน

๘. ผู้เช่าซื้อจะแจ้ง เป็นหนังสือให้ผู้ให้เช่าซื้อสินค้า
ควบคุมที่ได้รับหรือยึดคืนให้แก่ผู้เช่าซื้อหรือแก่ผู้ใดที่ เห็นสมควรใน
ราคาไม่ว่ากว่าราคาประเมินตามมาตรา ๓๐ (๑) หรือ
มาตรา ๓๔ (๓) ก็ได้

สิทธิและหน้าที่ของผู้เช่าซื้อ
ผู้เช่าซื้อจะชำระราคาเช่าซื้อสุทธิภายในเวลา ที่
สัญญาเช่าซื้อ มีผลใช้บังคับอยู่ก็ได้ โดยมีหนังสือแจ้งให้ผู้ให้เช่าซื้อ
ทราบ

การควบคุมการ เข้าซื้อ

๑. อำนาจรัฐมนตรีในการประกาศกำหนด หรือ
เปลี่ยนแปลง เรื่องการ เข้าซื้อสินค้าควบคุม

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดหรือ เปลี่ยนแปลง
ในเรื่อง เกี่ยวกับการ เข้าซื้อสินค้าควบคุม (โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี
ในราชกิจจานุเบกษา) ดังต่อไปนี้

(๑) อัตราค่า เข้าซื้อ

(๒) เงินชำระล่วงหน้า

(๓) จำนวนงวด และระยะเวลาแต่ละงวด

ประกาศดังกล่าวรัฐมนตรีจะกำหนด สำหรับสินค้า
ควบคุมทุกชนิด ประเภทหรือลักษณะ หรือ เฉพาะบางชนิด ประเภท
และลักษณะก็ได้

๒. รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศห้ามหรือจำกัดการให้
เข้าซื้อสินค้าควบคุมได้ ในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อแก้ไขภาวะเศรษฐกิจ
ของประเทศ โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

๓. การประกาศกำหนดอัตราค่า เข้าซื้อ เงิน-
ชำระล่วงหน้า จำนวนงวด และระยะเวลาแต่ละงวด ตาม
มาตรา ๔๐ (๑) (๒) (๓) รัฐมนตรีจะกำหนดให้ใช้บังคับแก่
การซื้อขาดสินค้า เงินก่อนที่กรรมสิทธิ์ในสินค้าควบคุมโอนไปยังผู้ซื้อ

แล้วด้วยก็ได้ (โดยอนุเมตติภะรัมมณตรี)

พนักงานเจ้าหน้าที่ และนายทะเบียน

๑. อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่

(๑) เขาไปในสถานการค้าของผู้ให้เข้าชื่ออื่นระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบบัญชี เอกสารประกอบการลงบัญชี สัญญา และเอกสารหลักฐานใด ๆ เกี่ยวกับการเข้าชื่อสินค้าควบคุม และให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงจากบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือผู้ซึ่งอยู่ในสถานที่ดังกล่าวได้

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การเข้าชื่อสินค้าควบคุม เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ชี้แจง หรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชีเอกสารประกอบการลงบัญชี สัญญา และเอกสารหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวกับการเข้าชื่อสินค้าควบคุมทั้งนี้ภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบหนังสือดังกล่าว

ในการปฏิบัติตาม (๑) และ (๒) ให้ผู้ให้เข้าชื่อ และผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับชี้แจง และอำนวยความสะดวก ตามสมควร

๒. พนักงานเจ้าหน้าที่ และนายทะเบียน เป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม

พระราชบัญญัตินี้

การหักใช้ การ เพิกถอนใบสำคัญการจดทะเบียน

และใบอนุญาต

ผู้ให้เข้าชื่อกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ กฎ
กระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงาน
เจ้าหน้าที่ หรือนายทะเบียนมีอำนาจสั่งหักใช้ใบสำคัญการจด
ทะเบียนหรือใบอนุญาต หรือจะสั่งเพิกถอนใบสำคัญการจด
ทะเบียน หรือใบอนุญาตก็ได้

ผู้ให้เข้าชื่อมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ภายใน
สามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี เป็นที่สุด

การร้องทุกข์

เมื่อผู้เข้าชื่อเห็นว่า

(๑) คนไม่ได้รับความ เป็นธรรม เกี่ยวกับการ เข้า
ชื่อสินค้าควบคุมหรือ

(๒) ผู้ให้เข้าชื่อฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือ
พระราชบัญญัตินี้

ผู้เข้าชื่อมีสิทธิร้องทุกข์ต่อนายทะเบียน

โทษ

ปรับ

ผู้ให้เข้าชื่อ

(๑) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓
วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๐
วรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๓) มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗
หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

(๓) งดเว้นไม่กรอกรายการตามมาตรา ๒๔ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

(๔) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ หรือ
มาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

จำคุกและปรับ

(๑) ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ
ตามมาตรา ๑๖ หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวก แก่
พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือนายทะเบียน ตามมาตรา ๔๔ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนและปรับไม่เกินห้าพันบาท

(๒) ผู้ให้เข้าชื่อฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ
ของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ หรือมาตรา ๔๓ต้อง

ระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

จำคุกหรือปรับ

(๑) ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ผู้ให้เข้าชื่อไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๓) ผู้ให้เข้าชื่อโฆษณาด้วยประการใด เกี่ยวกับลักษณะ คุณภาพ หรือส่วนประกอบ ส่วนผสม วิธีและกรรมวิธีในการผลิต แหล่งผลิต คุณสมบัติ มาตรฐาน ความปลอดภัย ประโยชน์ในการใช้ วิธีใช้และอายุการใช้ ความแข็งแรงทนทาน การรับรองคุณภาพ การให้บริการ และการใด ๆ เกี่ยวกับสินค้าควบคุมที่ให้เข้าชื่ออันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บันทึกผลการพิจารณา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

การดำรงตำแหน่งในทางการ เมืองของข้าราชการ
กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ

พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

จัด เข้าวาระ เบียดวาระ ประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้า ที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๘ / ๒๕๖๒

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๒

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญ

๑. สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการดำรงตำแหน่งในทางการเมือง
ของข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ... ๒
๒. เปรียบเทียบพระราชบัญญัติว่าด้วยการดำรงตำแหน่งข้าราชการ
การเมืองบางตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๑๙, ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐
ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ กับร่างพระราชบัญญัติการ
ดำรงตำแหน่งในทางการเมืองของข้าราชการ กรรมการ พนักงาน
ส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ... ๕
๓. บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๘

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สำหรับคำขู่ร่างพระราชบัญญัติ
การดำรงตำแหน่งในทางการเมืองของข้าราชการ
กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ
พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
และการดำรงตำแหน่งในทางการเมือง

เหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติเป็น
บทเฉพาะกาล อนุญาตให้ข้าราชการประจำ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น
หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งในทางการเมืองในขณะเดียวกันได้
 ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถระดมผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการต่างๆ มาช่วยเหลือ
ในการบริหารราชการแผ่นดินได้เป็นการชั่วคราว แต่เนื่องจากมีกฎหมาย
ปัจจุบันที่ผ่อนผันให้ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ ดำรงตำแหน่งในทางการเมืองได้นั้นจะสิ้นอายุลงภายหลังจาก
เลือกตั้ง สมควรแก้ไขให้ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และ

พนักงานรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งในทางการเมือง ใดต่อไป เพื่อให้สมตาม
เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระ -
ราชบัญญัตินี้

๑. สาระสำคัญ

๑. โหยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่ ๔

พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๒๐

๒. นิยามศัพท์

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการทหาร ตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร ข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ -
ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายอัยการ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ -
ฝ่ายรัฐสภา และข้าราชการกรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ -
ข้าราชการกรุงเทพมหานคร

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการ
ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยประกาศพระบรมราชโองการ
โดยคณะรัฐมนตรี หรือโดยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี
สำหรับกรรมการในคณะกรรมการของรัฐวิสาหกิจให้หมายความรวมถึงประธาน

กรรมการ และรองประธานกรรมการด้วย

"พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และหมายความรวมถึงข้าราชการส่วนจังหวัดด้วย

"พนักงานรัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า พนักงานของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ

๓. การใช้บังคับ

ภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๐๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ มิให้นำบทบัญญัติของกฎหมายที่ห้ามข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ดำรงตำแหน่งในทางการเมืองหรือตำแหน่งข้าราชการการเมืองมาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองของข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ (มาตรา ๕)

ในระหว่างระยะเวลาตามมาตรา ๕ มิให้นำมาตรา ๒๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองของข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงานรัฐวิสาหกิจ และให้ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่นและพนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมืองด้วย ในขณะที่

เดียวกัน มีสิทธิได้รับเงินเดือนตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการ
กรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้นๆ และ
เงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
การเมือง แต่สำหรับเงินเดือนในตำแหน่งข้าราชการการเมือง ให้ได้รับ
จริงเพียงกึ่งหนึ่ง (มาตรา ๖)

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ฉบับ

ผู้ว่าราชการการตำแหน่งข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๑๘

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๒๐

ร่างพระราชบัญญัติการดำรงตำแหน่งในการเมือง
ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ...

"หมาย" หมายความว่า นายทหารสัญญาบัตร
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือน
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
มหาวิทยาลัย
ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ
ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
กรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
มหานคร

"ข้าราชการ" หมายความว่า นายทหารสัญญาบัตร
ข้าราชการพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
พลเรือน และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ใน
มหาวิทยาลัย ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการอัยการ ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และข้าราชการ
กรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
มหานคร

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการทหารตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร ข้าราชการพลเรือน
ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในมหาวิทยาลัย ข้าราชการ
ตุลาการ ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ
ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการอัยการ
ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา และข้าราชการ
กรุงเทพมหานครตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ
มหานคร

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการ
ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย โดยประกาศ
พระบรมราชโองการ โดยคณะรัฐมนตรีหรือโดยรัฐมนตรีเจ้า
ซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี สำหรับกรรมการในคณะกรรมการ
ของรัฐวิสาหกิจ หมายความว่า ความรวมถึงประธานกรรมการและ
ประธานกรรมการ

<p>พระราชบัญญัติการดำรงตำแหน่งข้าราชการ เมืองบางตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<p>ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการดำรงตำแหน่ง ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ...</p>
<p>"พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และหมายความรวมถึงข้าราชการส่วน - จังหวัดด้วย</p> <p>"กรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า กรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วย คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ มาตรา ๕ ในระหว่างที่นับแต่วันพระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมีอำนาจ แต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือกรรมการ และ พนักงานของรัฐวิสาหกิจ เป็นข้าราชการการเมืองในตำแหน่ง ปลัดนายกรัฐมนตรี ปลัดข้าราชการรัฐมนตรี หรือ ปลัดข้าราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ การเมืองได้</p> <p>เมื่อ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี แต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการ และ พนักงานของรัฐวิสาหกิจใดเป็นข้าราชการการเมือง ตาม</p>	<p>"พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และหมายความรวมถึงข้าราชการส่วน - จังหวัดด้วย</p> <p>"กรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า กรรมการและพนักงานของรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วย คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ ข้อ ๓ เมื่อใดประกาศใช้บังคับ ธรรมนูญการปกครอง ราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ แล้ว มิให้นำบทบัญญัติของ กฎหมายที่ห้ามข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น กรรมการและ พนักงานรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง หรือ ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง ตำแหน่งสมาชิกรัฐสภา ตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือตำแหน่งสมาชิกสภา ที่ปรึกษาที่นับแต่บัดนี้ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่ง ข้าราชการการเมืองหรือดำรงตำแหน่งสมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ ตามธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ ของข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการ</p>	<p>"พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า พ พนักงานสุขาภิบาล และหมายความรวมถึงข้าราชการ จังหวัดด้วย</p> <p>"พนักงานรัฐวิสาหกิจ" หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐาน กรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ</p> <p>มาตรา ๕ ภายในระยะเวลาตามที่กำหนด ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศั นำบทบัญญัติของกฎหมายที่ห้ามข้าราชการ กรรมการ ส่วนท้องถิ่น หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจดำรงตำแหน่ง เมืองมาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งข้าราชการ ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ</p>

ผู้ว่าราชการยาคำแห่งราชการ
กำหนด พ.ศ. ๒๔๖๔

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๔๖๐

พระราชบัญญัติการดำรงตำแหน่งในทางการเมืองของ
ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ...

ผู้ว่าราชการยาคำแห่งราชการ
กำหนด พ.ศ. ๒๔๖๔

และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะ-
รัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญที่จะได้ประกาศใช้ตามธรรมนูญการ
ปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๔๖๐

มาตรา ๖ ในระหว่างระยะเวลาตามมาตรา ๕ มีใน
มาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการดำรงตำแหน่งใน
เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.

พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการ
รัฐวิสาหกิจ ซึ่งใคร่ประสงค์เป็น
เมืองตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้รับ

ข้อ ๔ ในระหว่างระยะเวลาตามข้อ ๓ มีในมาตรา
๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการดำรงตำแหน่งใน
เงินปี บำเหน็จบำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๔๖๐

๒๔๖๕ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง
ของข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น และพนักงาน
รัฐวิสาหกิจ และในข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น
และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการเมือง

หรือตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง
หรือเป็นข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๔๖๔
โดยพระราชบัญญัติระเบียบราชการ
ที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๖๔ โดยให้ได้รับ
ของข้าราชการเงินเดือนเท่ากันไว้ในบัญชี
ข้าราชการการเมืองดังกล่าว

ข้าราชการการเมืองด้วยในขณะเดียวกัน มีสิทธิได้รับเงิน-
เดือนตามกฎหมายที่บังคับแก่ข้าราชการ พนักงานส่วน -
ท้องถิ่น หรือกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจนั้นๆ และ
เงินเดือนและหรือเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบราชการการเมือง แต่สำหรับเงินเดือน
ในตำแหน่งข้าราชการการเมืองให้ได้รับจริงเพียงกึ่งหนึ่ง

และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งดำรงตำแหน่งข้าราชการเมือง
ด้วย ในขณะเดียวกันมีสิทธิได้รับเงินเดือนตามกฎหมายที่
บังคับแก่ข้าราชการ กรรมการ พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือ
พนักงานรัฐวิสาหกิจนั้นๆ และเงินเดือนและเงินเพิ่มสำหรับ
ตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบราชการการเมือง แ
สำหรับเงินเดือนเป็นตำแหน่งข้าราชการเมืองให้ได้รับจริง
เพียงกึ่งหนึ่ง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

๓. บทบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ มาตรา ๒๐๑, มาตรา ๒๐๒, มาตรา ๒๐๓, มาตรา ๒๐๔ และมาตรา ๒๐๕ บัญญัติว่า

"มาตรา ๒๐๑ ในวาระเริ่มแรก พระมหากษัตริย์จะได้ทรงแต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ในวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๒๐๒"

"มาตรา ๒๐๒ ให้ดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ให้เสร็จสิ้นภายในปีพุทธศักราช ๒๕๒๑ แต่ในกรณีที่ไม้อาจดำเนินการเลือกตั้งภายในปีพุทธศักราช ๒๕๒๑ ได้ ก็ให้ขยายกำหนดเวลาการดำเนินการเลือกตั้งออกไปได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีพุทธศักราช ๒๕๒๑"

"มาตรา ๒๐๓ ในวาระเริ่มแรก เมื่อใช้รัฐธรรมนูญนี้แล้ว นอกจากกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๓ การดำเนินการดังต่อไปนี้ ให้กระทำในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาด้วย

๑. การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย

๒. การเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๓๗

๓. การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีแจ้งว่า เป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญอันเกี่ยวกับความมั่นคงของราชอาณาจักร ราชบัลลังก์หรือเศรษฐกิจของประเทศ และประธานรัฐสภาเห็นชอบด้วย

๔. การพิจารณาพระราชกำหนดตามมาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๕๘

ทั้งนี้ โดยให้สมาชิกวุฒิสภามีสิทธิเช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่จะเข้าชื่อหรือร่วมเข้าชื่อในการขอเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๓๗ ไม่ได้ และคำว่าสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๗ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๕๘ ให้หมายถึงรัฐสภา"

"มาตรา ๒๐๘ ในวาระเริ่มแรกเมื่อใช้รัฐธรรมนูญนี้แล้ว

๑. มีให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๐ วรรคสอง มาตรา ๕๑

วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๔(๓) มาตรา ๕๕ และมาตรา ๑๐๓(๓) และ(๔) มาใช้บังคับแก่การเลือกตั้ง การดำรงตำแหน่งและการสิ้นสุดแห่งสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญนี้

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะกระทำโดยวิธีรวมเขตหรือแบ่งเขตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้เท่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีได้ในเขตเลือกตั้งนั้น

๒. มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๙ มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๓๕
วรรคสาม มาใช้บังคับแก่การเลือกตั้ง การดำรงตำแหน่งและการพ้นจาก
ตำแหน่งของผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และการตั้งกรรมการสามัญ

๓. มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔๘ มาตรา ๑๔๙ เฉพาะการห้าม
ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๙(๑) และ(๓) และมาตรา ๑๒๗ มาใช้บังคับแก่การ
ดำรงตำแหน่งของรัฐมนตรีและข้าราชการการเมืองอื่น

๔. มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒๕ วรรคสอง และมาตรา ๑๕๔
(๑) เฉพาะที่เกี่ยวกับพรรคการเมืองมาใช้บังคับในการเสนอร่างพระราช-
บัญญัติและการ เสนอญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ

๕. การเสนอร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ให้กระทำได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่าง -
พระราชบัญญัติซึ่งมีจำนวนสิบเจ็ดคน โดยคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งสามคน วุฒิสภา
แต่งตั้งหกคน และสภาผู้แทนราษฎรแต่งตั้งแปดคน

เอกสิทธิ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ นั้น ให้คุ้มครองถึงบุคคลผู้
กระทำหน้าที่ตาม(๕) ด้วย"

"มาตรา ๒๐๕ เมื่อครบกำหนดสี่ปีนับแต่วันแต่งตั้งสมาชิก
วุฒิสภาตามมาตรา ๒๐๑ แล้ว ให้บทบัญญัติแห่งมาตรา ๒๐๓ และมาตรา ๒๐๔
เป็นอันยกเลิก เว้นแต่มาตรา ๒๐๔(๓) ให้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าคณะ-
รัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังจากนั้นจะเข้ารับหน้าที่

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บันทึกผลการพิจารณา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(ฉบับที่...) พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

จักเขาระเบียบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๘ / ๒๕๒๒

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๒

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญ

๑. สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. ภาคผนวก

(๑) ข้อ ๔ แห่งประกาศคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของ คณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔
(ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒) มาตรา ๑๘๘ ของรัฐธรรมนูญแห่ง

ราชอาณาจักรไทย

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

๑. หลักการ

ยิบเลิกลำงำนสภานโยบายแห่งชาดี สำนัก
นายกรัฐมนตรี และโอนกิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ำาราชการ
ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานสภานโยบายแห่งชาดี
ไปเป็นของส่วนราชการอื่น

๒. เหตุผล

โดยที่สภานโยบายแห่งชาดี จะลีนสภาพไปตาม
บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อันจะเป็นผล
ให้สำนักงานสภานโยบายแห่งชาดี ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยประกาศ
ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๑ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐
ต้องยิบเลิกลไปด้วย ในการนี้จำต้องโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน

หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ ไปเป็นของส่วนราชการอื่น จึงจำต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. สาระสำคัญ

๑. ยกเลิก (๕) ของข้อ ๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๒๑ (มาตรา ๓)

บทบัญญัติแห่งมาตรา ๓ ให้มีผลบังคับเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๙๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒. โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณ ของสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรีไปเป็นของส่วนราชการ ตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

การกำหนดของนายกรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งให้มีผลบังคับ เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๙๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ภาคผนวก

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ภาคผนวก

(๑) ข้อ ๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๒๑

ข้อ ๘ สำนักนายกรัฐมนตรีมีส่วนราชการดังต่อไปนี้.

- (๑) สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- (๓) สำนักงบประมาณ
- (๔) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
- (๕) สำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ
- (๖) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๗) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (๘) สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- (๙) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๑๐) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๑) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- (๑๒) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

- (๑๓) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
 - (๑๔) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
 - (๑๕) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
 - (๑๖) สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
 - (๑๗) สำนักงานพลังงานแห่งชาติ
 - (๑๘) สำนักงานสถิติแห่งชาติ
 - (๑๙) กรมประชาสัมพันธ์
 - (๒๐) กรมประมงกลาง
 - (๒๑) กรมวิเทศสหการ
- (๒) มาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ให้สภานโยบายแห่งชาติที่กำหนดที่อยู่ก่อนวันใช้รัฐธรรมนูญนี้
ทำหน้าที่ให้ความเห็นแก่คณะรัฐมนตรีเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็น
ไปตามแผนนโยบายแห่งรัฐและหน้าที่ตามมาตรา ๒๐๐ ไปจนกว่าคณะ
รัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บันทึกผลการพิจารณา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๐๔

ลงวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(ฉบับที่..) พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและต้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

อ.พ. ๑๔๗

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๘ / ๒๕๒๒

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๒

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญ

๑. สารสำคัญร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. ภาคผนวก

ข้อ ๑๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘
ลงวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๒๐

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

๑. หลักการ

ขุด เลิกสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ ส่วนนายกร
รัฐมนตรี

๒. เหตุผล

โดยที่ได้มีการขุด เลิกสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ
ส่วนนายกรรัฐมนตรีสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
สำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับการขุด เลิกตั้ง
กล่าวจึงจำต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. สาระสำคัญ

ขุด เลิกข้อ ๑๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๘
ลงวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศ

ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

ภาคผนวก

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ภาคผนวก

ข้อ ๑๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๔ ลง
วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๒๐

“ข้อ ๑๕ สำนักงานสถานโยธยาแห่งชาติ มีเลขาธิการ
สถานโยธยาแห่งชาติ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับ
ผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อประธานสถานโยธยา
แห่งชาติ และมีรองเลขาธิการสถานโยธยาแห่งชาติเป็นผู้ช่วย
ปฏิบัติราชการ และจะให้มีผู้ช่วยเลขาธิการสถานโยธยาแห่ง
ชาติ เป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการอีกด้วยได้

เมื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ประธานสถานโยธยา
แห่งชาติมีอำนาจและหน้าที่ เช่นเดียวกับที่กฎหมายกำหนดไว้
สำหรับรัฐมนตรีเจ้าสังกัด

ให้เลขาธิการสถานโยธยาแห่งชาติ รองเลขาธิการสกา
นโยธยาแห่งชาติ และผู้ช่วยเลขาธิการสถานโยธยาแห่งชาติ ซึ่ง
ประธานสถานโยธยาแห่งชาติแต่งตั้งตามธรรมนูญการปกครอง
ราชอาณาจักร หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการ
เมือง เป็นข้าราชการการเมือง และรับเงินเดือนตามบัญชีท้าย
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง

ในกรณีที่สถานโยธยาแห่งชาติสิ้นสภาพลง ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ใช้อำนาจของประธานสถานโยธยาแห่งชาติ และ
ให้มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานสถานโยธยาแห่งชาติ
ยกเว้น ตำแหน่งที่ออกแล้วโดยสถานโยธยาแห่งชาติ”

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บันทึกผลการพิจารณา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง
(ฉบับที่...) พ.ศ.

ศูนย์บริการเอกสารและค้นคว้า

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

จัดเข้าระเบียบวาระประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๓๘ / ๒๕๒๒

วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๒๒

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญ

๑. สำระสำคัญร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. ภาคผนวก

(๑) มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒) มาตรา ๖ ทวิ , มาตรา ๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

(๓) เปรียบเทียบ มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ กับความใหม่ในร่างพระราชบัญญัตินี้

(๔) บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

๑. หลักการ

ยกเลิกตำแหน่งข้าราชการการเมืองในส่วนที่เกี่ยวข้อง
กับสภานโยบายแห่งชาติ

๒. เหตุผล

โดยที่ได้มีการยุบเลิกสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ
สำนักนายกรัฐมนตรี สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่ง
ข้าราชการการเมือง ในสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ ให้
สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. สาระสำคัญ

๑. ยกเลิก (๑๐) (๑๑) (๑๒) (๑๓) (๑๔) และ
(๑๕) ของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
การเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบ

ข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑

๒. ยกเลิก มาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

๓. ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๑ ข้าราชการการเมือง นอกจากตำแหน่งรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๓) ถูกสั่งให้ออก จะเป็นการออกโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม
- (๔) คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่ง ขังคณะ หรือนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ผู้สั่งแต่งตั้งออกจากตำแหน่ง

(๕) ขาดคุณสมบัติตาม มาตรา ๑๐"

๔. ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง
 ทายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่ง
 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง
 (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง

(๑) นายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๕,๘๗๐ บาท
(๒) รองนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๕,๑๖๐ บาท
(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
หรือรัฐมนตรีว่าการทบวง	เดือนละ ๑๓,๘๒๐ บาท
(๔) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง	เดือนละ ๑๓,๒๕๐ บาท
(๕) รัฐมนตรี	เดือนละ ๑๒,๖๕๐ บาท
(๖) เลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๓,๒๕๐ บาท
(๗) รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่าย
การเมือง	เดือนละ ๑๒,๑๕๐ บาท
(๘) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๑,๑๕๐ บาท
(๙) โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๑๐,๒๒๐ บาท
(๑๐) รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	เดือนละ ๙,๓๖๐ บาท

- (๑๑) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๘,๑๖๐ บาท
- (๑๒) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๗,๐๖๐ บาท
- (๑๓) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๖,๓๖๐ บาท
- (๑๔) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เดือนละ ๕,๘๖๐ บาท
- (๑๕) เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 เลขาธิการประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
 เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 หรือเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง เดือนละ ๗,๐๖๐ บาท
- (๑๖) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 ผู้ช่วยเลขานุการประจำสำนักเลขานุการนายกรัฐมนตรี
 ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 หรือผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง เดือนละ ๖,๓๖๐ บาท

ภาคผนวก

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ภาคผนวก (๑) มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๑

“มาตรา ๓ ข้าราชการการเมืองได้แก่บุคคลซึ่งรับราชการในตำแหน่งข้าราชการการเมือง ดังต่อไปนี้

- (๑) นายกรัฐมนตรี
- (๒) รองนายกรัฐมนตรี
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๔) รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๕) รัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๖) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
- (๗) รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง
- (๘) รัฐมนตรี
- (๙) ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี
- (๑๐) เลขานุการสถานโยมบาลแห่งชาติ
- (๑๑) รองเลขานุการสถานโยมบาลแห่งชาติ
- (๑๒) ผู้ช่วยเลขานุการสถานโยมบาลแห่งชาติ
- (๑๓) เลขานุการนายกรัฐมนตรี

- (๑๔) รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง
- (๑๕) โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๖) รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๑๗) เลขานุการประธานสภานโยบายแห่งชาติ
- (๑๘) ผู้ช่วยเลขานุการประธานสภานโยบายแห่งชาติ
- (๑๙) ประจำสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ
- (๒๐) เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒๑) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๒๒) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๒๓) เลขานุการประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๒๔) ผู้ช่วยเลขานุการประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
- (๒๕) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๒๖) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
- (๒๗) เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง
- (๒๘) ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง

"มาตรา ๖ ทวิ การแต่งตั้ง เลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ รองเลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ และผู้ช่วยเลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ และการให้เลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ รองเลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ และผู้ช่วยเลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ พ้นจากตำแหน่ง ใหญ่ประธานสภานโยบายแห่งชาติดำเนินการตามมติของสภานโยบายแห่งชาติ

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ รองเลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ และผู้ช่วยเลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ พ้นจากตำแหน่งเมื่อสภานโยบายแห่งชาติสิ้นสภาพลง"

"มาตรา ๗ ทวิ การแต่งตั้งข้าราชการการเมืองตำแหน่ง เลขาธิการประธานสภานโยบายแห่งชาติ ผู้ช่วยเลขาธิการประธานสภานโยบายแห่งชาติ และประจำสำนักงานสภานโยบายแห่งชาติ ใหญ่ประธานสภานโยบายแห่งชาติแต่งตั้งบุคคลซึ่งเห็นสมควรตามเหตุผลในทางการเมือง และเป็นผู้มีคุณสมบัติที่จะเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัตินี้ได้"

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๓ ลง
วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

"มาตรา ๑๑ ข้าราชการการเมือง นอกจาก
ตำแหน่งรัฐมนตรี เลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ รองเลขาธิการ
สภานโยบายแห่งชาติ และผู้ช่วยเลขาธิการสภานโยบายแห่งชาติ
ออกจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ได้รับอนุญาตให้ลาออก

(๓) ถูกสั่งให้ออก จะเป็นการรอกโดยมีความผิด
หรือไม่มีความผิดก็ตาม

(๔) คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่ง
ทั้งคณะหรือ ประธานสภานโยบายแห่งชาติ นายกรัฐมนตรี หรือ
รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ผู้สั่งแต่งตั้งออกจากตำแหน่ง

(๕) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐"

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

"มาตรา ๑๑ ข้าราชการการเมือง นอกจาก
ตำแหน่งรัฐมนตรี พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ใ้ได้รับอนุญาตให้ลาออก

(๓) ถูกสั่งให้ออกจะเป็นการออกโดยมีความผิด
หรือไม่มีความผิดก็ตาม

(๔) คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่ง
ทั้งคณะ หรือนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ผู้สั่งแต่งตั้ง
ออกจากตำแหน่ง

(๕) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐"

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการการเมือง ท้าย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่ง

แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง

(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้ความค่อไปนี้แทน

บัญชีตัวเงินเดือนข้าราชการเมือง

(๑) นายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๑๕,๖๘๐	บาท
(๒) รองนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๑๕,๓๖๐	บาท
(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการทหาร	เดือนละ	๑๓,๖๘๐	บาท
(๔) รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการทหาร	เดือนละ	๑๓,๖๘๐	บาท
(๕) รัฐมนตรี	เดือนละ	๑๒,๖๘๐	บาท
(๖) เลขานุการสถานโยธยาแห่งชาติ หรือเลขานุการนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๑๓,๖๘๐	บาท
(๗) รองเลขานุการสถานโยธยาแห่งชาติ หรือรองเลขานุการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง	เดือนละ	๑๒,๖๘๐	บาท
(๘) ทักษิณานายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๑๑,๖๘๐	บาท
(๙) โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี หรือผู้ช่วยเลขานุการสถานโยธยาแห่งชาติ	เดือนละ	๑๐,๖๘๐	บาท
(๑๐) รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๘,๖๘๐	บาท
(๑๑) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๗,๖๘๐	บาท
(๑๒) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๗,๖๘๐	บาท
(๑๓) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๖,๖๘๐	บาท
(๑๔) ประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี	เดือนละ	๕,๖๘๐	บาท
(๑๕) เลขานุการประจำสถานโยธยาแห่งชาติ เลขานุการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เลขานุการประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทหาร	เดือนละ	๗,๖๘๐	บาท
(๑๖) ผู้ช่วยเลขานุการสถานโยธยาแห่งชาติ ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยเลขานุการประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทหาร	เดือนละ	๖,๖๘๐	บาท
(๑๗) ประจำสำนักเลขาธิการสถานโยธยาแห่งชาติ	เดือนละ	๕,๖๘๐	บาท

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บันทึกผลการพิจารณา

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บ 21292

สก สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา.
10 ศูนย์บริการเอกสาร...
5.4 เอกสารประกอบการพิจารณา
340 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ.
2519 2520 เล่ม 16.
ก.16

